

Hx 130245

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน
ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

นายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2564

สงวนลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

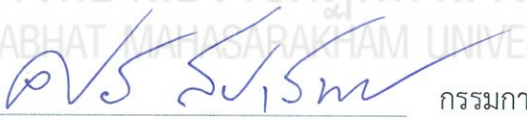
ใบอนุญาตวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จรินทร์ นามวรรณ)

กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ)

กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริ ถีอาสนา)

กรรมการ
(อาจารย์ ดร.เสน่ห์ คำสมหมาย)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวรรณ ศรีวาปี)
คณบดีคณะครุศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรรณคำ)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....ปี.....
02 ก.ย. 2564

ชื่อเรื่อง : แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผู้วิจัย : นายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช

ปริญญา : ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารจัดการการศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริ ถีอาสนา
อาจารย์ ดร.เสนห์ คำสมหมาย

ปีการศึกษา : 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีจุดมุ่งหมาย 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น 2) เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาให้สูงขึ้น การวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงาน ระยะที่ 2 การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครู และระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมี 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน 3) สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน 4) สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) สมรรถนะภาวะผู้นำครู และ 6) สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาพบว่าภาพรวมอยู่ในระดับสูง ส่วนแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้ 1) กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน 2) วางแผนการดำเนินการพัฒนา
อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง 3) สร้างความตระหนักและแรงจูงใจในการพัฒนาสมรรถนะของครู
4) สนับสนุนให้มีการจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการอย่าง

คำสำคัญ: สมรรถนะประจำงานสาย; แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน; ศูนย์เครือข่าย
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

(Handwritten signature)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : The Development Guidelines of Functional Competency of Japanese Language Teachers in Secondary Schools under the Japanese Language Teaching and Development Network in the Northeast Region

Author : Mister Patcharased Siripanich

Degree : Master of Education (Educational Administration)
Rajabhat Maha Sarakham University

Advisors : Assistant Professor Dr.Siri Thee-asana
: Assistant Professor Dr.Sanae Kamsommai

Year : 2021

ABSTRACT

The Development Guidelines of Functional Competency of Japanese Language Teachers in Secondary Schools under the Japanese Language Teaching and Development Network in the Northeast Region research is the survey research. The purposes of this research were to study 1) To study the appropriate elements of the competency, 2) To study the competency of Japanese language teachers and, 3) To study the guidelines for the development and rising of the capacity.

To Specify the method of conducting the research into 3 phases there were; Phase 1: A study of appropriate job competency components. Phase 2: Study the competency of Japanese Language Teachers. Phase 3: Study guidelines for the development of competency.

The research results revealed that there were 6 competency of the Japanese language teachers, there were; 1) Curriculum administration and learning management competency, 2) Learners development competency, 3) Classroom management competency, 4) Competency analysis, synthesis, and research for learners development, 5) Teachers' leadership competency and, 6) Competency measure and evaluate learning. Level of competency of Japanese language teachers found that the overall was a high level. Guidelines for the development of competency of Japanese language teachers were summarized as follows;

- 1) Establish development goals clearly,
- 2) Plan for systematic and continue for development,
- 3) Building awareness and motivation in the development of teachers competency,
- and 4) Support the training / seminars / workshops.

Keywords: Teacher performance, Guidelines for competency development, development network center

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

Dr. Srisin

Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริ ถีอาสนา ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.เสนห์ คำสมหมาย กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ ประธานกรรมการสอบ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ กรรมการสอบ

ขอขอบพระคุณ ดร.เทอดเกียรติ ชันธุ์พิมูล ผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ดร.กนกรัตน์ ศิริ รองผู้อำนวยการโรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ ว่าที่พันตรี จริญญา น่วมมะโน ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาฬสินธุ์ คุณวรกันต์ สาเมฆ คุณวรรณวิมล คำเชื้อ คุณอักษร ฤงเงิน และคุณรัชพงศ์ พิลาคุณ ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการเสนอแนะ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น รวมถึงขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจนวิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จลุล่วง

ขอขอบพระคุณ ดร.วีระชัย ศิริพานิช และคุณลมูล ศิริพานิช ที่ให้การสนับสนุนค่าใช้จ่าย ตลอดจนให้คำปรึกษาในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ขอขอบพระคุณ คุณกิตติยา รมยपाल ที่ให้คำแนะนำ ในการจัดทำวิทยานิพนธ์และข้อเสนอแนะต่าง ๆ ด้วยดีเสมอมา

นายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ.....	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 คำถามการวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ	6
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม	8
2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครู	8
2.2 ข้อมูลศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	45
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	57
3.1 ระยะเวลาที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสม	57
3.2 ระยะเวลาที่ 2 การศึกษาสมรรถนะประจำสายงาน	60
3.3 ระยะเวลาที่ 3 การหาแนวทางทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน	64
บทที่ 4 ผลการวิจัย.....	69
4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงาน	69
4.2 ผลการศึกษาสมรรถนะประจำสายงาน	72
4.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน	79

หัวข้อ	หน้า
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	84
5.1 สรุป	84
5.2 อภิปรายผล	88
5.3 ข้อเสนอแนะ	94
บรรณานุกรม	95
ภาคผนวก	100
ภาคผนวก ก เครื่องมือวิจัย	101
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ.....	126
ภาคผนวก ค ผลการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	130
ภาคผนวก ง หนังสือ/เอกสารถึงผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ.....	134
การเผยแพร่ผลงานวิจัย	150
ประวัติผู้วิจัย	151

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	การวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะประจำสายงาน 23
2.2	แสดงองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะประจำสายงาน..... 32
3.1	แสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิระยะที่ 1 58
3.2	แสดงกลุ่มประชากรที่ทำการวิจัย ระยะที่ 2 60
3.3	แสดงรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย 63
3.4	แสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในระยะที่ 3 64
3.5	สรุปขั้นตอนการวิจัยทั้ง 3 ระยะ..... 67
4.1	แสดงองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะประจำสายงาน..... 70
4.2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ 72
4.3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ..... 73
4.4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา..... 73
4.5	ระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา..... 74
4.6	ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้..... 75
4.7	ระดับสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน..... 76
4.8	ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน..... 76
4.9	ระดับสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 77
4.10	ระดับสมรรถนะสมรรถนะภาวะผู้นำครู..... 78
4.11	ระดับสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 78
ก.1	แสดงผลการตอบแบบสอบถามเรื่องระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา..... 115
ค.1	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 131

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

สังคมข่าวสารความก้าวหน้าความเคลื่อนไหวการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและวัฒนธรรม มีผลกระทบต่อบุคคลในสังคมอย่างทั่วถึง โดยบุคคลในสังคมต้องติดต่อพบปะเพื่อดำเนินกิจกรรมทางสังคมหรือเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารให้ความรู้ และให้ความรู้สึกรู้สีกเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน และใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและถ่ายทอดวิทยาการวิชาการต่าง ๆ แก่กัน นอกจากนี้ภาษายังมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในการเจรจาต่อรองด้านการค้า และการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การที่คนไทยเข้าใจภาษาต่างประเทศจะช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันสามารถสื่อสารระหว่างชนชาติไทยและชนชาติอื่นให้มีความเข้าใจที่ตรงกันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม มีความภาคภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทย สามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยไปสู่สังคมโลกได้ (นพเก้า ฌ พัทลุง, 2558, น. 24)

ภาษาต่างประเทศที่คนไทยนิยมศึกษามากเป็นอันดับต้น ๆ คือ ภาษาญี่ปุ่นซึ่งเป็นภาษาทางเลือกสำหรับผู้สนใจในระดับโรงเรียนที่เปิดสอนเป็นโปรแกรมวิชาเลือกสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ เนื่องจากประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่เติบโตและพัฒนาทางอุตสาหกรรม เศรษฐกิจและเทคโนโลยีใหม่อย่างรวดเร็ว ทำให้ภาษาญี่ปุ่นเป็นที่นิยม และต้องการของตลาดอาชีพมากขึ้น ภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทยทวีบทบาทสำคัญยิ่งในวงการธุรกิจ การท่องเที่ยว และการศึกษาการสอน ภาษาญี่ปุ่นในระดับต่าง ๆ ขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างมากในรั้วโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งปัจจุบันภาษาญี่ปุ่นเข้ามามีอิทธิพลในประเทศไทยเป็นอย่างมาก เนื่องจากธุรกิจและ การค้าขายระหว่างประเทศไทยกับประเทศญี่ปุ่นเพิ่มมากขึ้น ในปีหนึ่ง ๆ มีนักท่องเที่ยวชาวญี่ปุ่น เข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยเป็นจำนวนมากอีกทั้งการลงทุนของนักลงทุนชาวญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ด้วยเหตุผลที่ต้องติดต่อค้าขายกับคนญี่ปุ่น สถานบริการต่าง ๆ หรือบริษัทต่าง ๆ ในประเทศไทยล้วนต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางภาษาญี่ปุ่น ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีการสอนภาษาญี่ปุ่นขึ้น ดังจะเห็นได้จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนภาษาญี่ปุ่นไว้ในหลักสูตร พุทธศักราช 2551 โดยมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียน

ให้มีทักษะและสามารถสื่อสารขั้นพื้นฐานอย่างมีประสิทธิภาพตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้ง การฟัง พูด อ่าน และเขียน สามารถใช้ภาษาในการแสวงหาความรู้ศึกษาต่อประกอบอาชีพ มีความรู้ความเข้าใจ เรื่องราว และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาเพื่อเข้าถึงปรัชญา วิถีคิด และวิถีชีวิตของคนญี่ปุ่น สามารถเปรียบเทียบและถ่ายทอดความคิดวัฒนธรรมไทยด้วยภาษาญี่ปุ่นอย่างสร้างสรรค์ และมีเจตคติที่ดี ต่อภาษาญี่ปุ่น (เจียรชัย หลิมเจริญ, 2560, น. 5-13)

ในช่วงสองทศวรรษที่ผ่านมาทุกประเทศทั่วโลกได้ริเริ่มและดำเนินการปรับและพัฒนา ระบบการจัดการศึกษาใหม่ที่เรียกว่าการปฏิรูปการศึกษา (Educational Reformation) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมีคุณภาพมาตรฐาน สามารถผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพ สู่อสังคมนักเรียน (Learning Society) ครูเป็นบุคคลสำคัญในกระบวนการปฏิรูปการศึกษา เพราะว่าครูเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และเนื่องจากสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลง จึงมีความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาครูให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้น เพราะครูต้องพัฒนาผู้เรียนให้สามารถ เผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้นการศึกษาและการพัฒนาครู เพื่อเพิ่มสมรรถนะทางวิชาชีพให้เกิดขึ้นจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างครูให้มีศักยภาพ ทางสมรรถนะที่สูงก้าวสู่ความเป็น “ครูมืออาชีพ (Professional Teacher)” ต่อไป พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกฉบับ มาตรา 52 กำหนดให้ กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีกระบวนการผลิตการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง ครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยยกระดับ คุณภาพการศึกษาของชาติให้สูงขึ้น ครูผู้สอนนอกจากจะมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ อย่างลึกซึ้งแล้วยังมีความจำเป็นที่ต้องมีทักษะการปฏิบัติงานอย่างเป็นระบบด้วย อันจะทำให้คุณภาพ การศึกษาโดยรวมของประเทศสูงขึ้นดังนั้น ครูจึงควรจะต้องมีความรู้ความเข้าใจและสามารถ ที่จะนำทักษะต่าง ๆ ที่สำคัญและจำเป็นเหล่านี้ไปใช้ในการปฏิบัติงานของตนเอง (วรรณยา สิงห์ทอง, 2560, น. 14-23)

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาสมรรถนะครูในการปฏิบัติงานการสอนจึงมีความสำคัญกับครูผู้สอน ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งครูผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาญี่ปุ่น) ซึ่งมีหน้าที่จัดกิจกรรม การเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการค้นหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้ หนึ่ง เนื่องจากสมรรถนะของครูเป็นตัวแปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพผู้เรียน การปฏิรูปการศึกษาจึงให้ความสำคัญกับการปฏิรูปครูโดยถือว่าครูเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง เน้นมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ และพัฒนาครูโดยเน้นการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำนักพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี พ.ศ. 2553 ได้กำหนดสมรรถนะวิชาชีพครูที่จะใช้ในการประเมิน การปฏิบัติงานของบุคลากรทางการศึกษา คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) เป็นสมรรถนะร่วม

ที่ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกคนต้องมี และสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) เป็นสมรรถนะเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของแต่ละตำแหน่งตามสายงานครู นอกจากนี้ครูต้องเป็นนักวัดผลประเมินผลที่มีความเที่ยงตรงตามหลักการวัดผลทางการศึกษา เพราะการวัดผลการศึกษาจะมีประสิทธิภาพเพียงใด ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับหลักการวัดผลหรือวิธีการวัด หากไม่มีหลักในการวัดแล้ว จะไม่สามารถวัดพฤติกรรมตามที่ต้องการได้ หรือต้องการวัดสิ่งหนึ่งแต่ได้ผลออกมาเป็นอีกสิ่งหนึ่ง (เยาวลักษณ์ มูลสระคู, 2558, น. 16-17)

โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีนโยบายในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น โดยกำหนดยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษา ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาภาษาญี่ปุ่นให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถึงแม้สถาบัน เจแปน ฟาวน์เดชั่น กรุงเทพฯ จะมีการพัฒนาครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่แล้วในระดับหนึ่ง แต่ก็พบว่าสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือยังไม่เป็นระบบ ไม่ครอบคลุมทั่วภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังจะเห็นได้จากประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2561) เรื่องรายชื่อหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีหลักสูตรการพัฒนาครูภาษาญี่ปุ่นเพียง 1 หลักสูตร ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยังขาดการสำรวจความต้องการในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติหน้าที่สอนในรายวิชาภาษาญี่ปุ่นจึงเห็นความจำเป็นที่จะต้องศึกษาหาแนวทางพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นได้พัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 องค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นควรมีอะไรบ้าง

1.2.2 สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับใด

1.2.3 แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

1.3.2 เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.3.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยขอกำหนดขอบเขตของการวิจัยตามระยะของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสม

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา ได้แก่ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ทำการศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำ

สายงานที่ครูผู้สอนควรมี ประกอบด้วย

2.1 สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

2.2 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน

2.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน

2.4 สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.5 สมรรถนะภาวะผู้นำครู

2.6 สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านสถานที่

สถานที่ที่ทำการวิจัย ได้แก่ สถานที่ที่ผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติหน้าที่

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

อยู่ระหว่าง เดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม 2563

ระยะที่ 2 การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 47 คน ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง จำนวน 25 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 25 คน รวมทั้งสิ้น 97 คน การศึกษาครั้งนี้ จะทำการศึกษาจากประชากรทั้งหมด

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ทำการศึกษา

ผู้วิจัยศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น และศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น ประกอบด้วยตัวแปร ดังนี้
สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ประกอบด้วย

2.1 สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

2.2 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน

2.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน

2.4 สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

2.5 สมรรถนะภาวะผู้นำครู

2.6 สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเท่านั้น จำนวน 9 ศูนย์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

อยู่ระหว่าง เดือนมิถุนายน - เดือนกรกฎาคม 2563

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

1. ขอบเขตด้านกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา ได้แก่ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน
2. ขอบเขตด้านเนื้อหาที่ทำการศึกษา

แนวทางหรือวิธีการที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

(รายละเอียดตามขอบเขตด้านเนื้อหาในระยะที่ 1)

3. ขอบเขตด้านสถานที่
สถานที่ที่ผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติหน้าที่
4. ขอบเขตด้านระยะเวลา
อยู่ระหว่าง เดือนสิงหาคม - เดือนพฤศจิกายน 2563

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

สมรรถนะประจำสายงาน หมายถึง บุคลิกลักษณะของคนที่สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ทักษะ ทศนะคติ ความเชื่อ และอุปนิสัยที่จะช่วยส่งเสริมให้บุคคลนั้นๆ สามารถสร้างผลงานในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งนั้น ๆ ได้สูงกว่ามาตรฐาน ประกอบด้วย สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะภาวะผู้นำครู และสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีและการวัดประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิตสุขภาพกายและสุขภาพจิตความเป็นประชาธิปไตยความภูมิใจในความเป็นไทย การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน หมายถึง ความสามารถการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชาการกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

4. สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนา หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจแยกประเด็นเป็นส่วนย่อยรวบรวมประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนรวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้องกรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน

6. สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถในการคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง วิธีการยกระดับสมรรถนะประจำสายงาน ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น โดยศึกษาจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ในลักษณะของแบบสอบถาม โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบที่เหมาะสม ศึกษาระดับความรู้ความสามารถของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น และหาแนวทางเพื่อรับคำยืนยันจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง บุคคลผู้ซึ่งทำหน้าที่สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น หมายถึง ศูนย์ประสานการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และทักษะภาษา การส่งเสริมอัจฉริยภาพ และประเมินความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ได้ข้อมูลองค์ประกอบที่สำคัญของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

1.6.2 ได้ทราบสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.6.3 ได้ทราบแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น

1.6.4 สามารถนำข้อมูลแนวทางที่ได้ไปกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในศูนย์เครือข่ายอื่น ๆ ได้

1.6.5 คาดว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักเรียนมีแนวโน้มสูงขึ้น

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาวิจัย เรื่อง การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครู
2. ข้อมูลศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของครู

2.1.1 ความหมายของสมรรถนะ

การศึกษาเกี่ยวกับความหมายของสมรรถนะ พบว่ามีนักคิด นักวิชาการ ได้อธิบายไว้ดังนี้

Klineburger and Harrison (2015, p. 35) สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐานของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถทำนายไปถึงผลของการปฏิบัติงานที่เหนือชั้นกว่าคนอื่นได้อย่างมีความหมาย

Bhargav, Cotton and Simmons (2016, p. 52) สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในของบุคคล (Underlying characteristics) ซึ่งสามารถผลักดันให้บุคคลเหล่านั้นปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายตามบทบาทหรือตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้อย่างดีเลิศ

Coccosis and Mexa (2017, p. 125) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในปัจเจกบุคคล ซึ่งสามารถผลักดันให้ปัจเจกบุคคลนั้นสร้างผลการปฏิบัติงานที่ดีหรือตามเกณฑ์ที่กำหนดในงานที่ตนรับผิดชอบ

Geng and Zhao and Wang and Jiang (2018, p. 42) ได้กล่าวไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มของพฤติกรรมตามความต้องการของตำแหน่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในงานและหน้าที่ ซึ่งประกอบด้วยความรู้ทักษะและแรงจูงใจ หรือคุณลักษณะของบุคคลนั้น คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมที่ทำให้บุคลากรในองค์กรการปฏิบัติงานได้ผลงานโดดเด่นกว่าคนอื่น โดยบุคลากรเหล่านี้แสดงคุณลักษณะเชิงพฤติกรรมดังกล่าวมากกว่าเพื่อนร่วมงานคนอื่น ในสถานการณ์ที่หลากหลายกว่า และได้ผลงานดีกว่าผู้อื่น

ศิริ ถีอาสนา และปิยศักดิ์ ถีอาสนา (2559, น. 18) ได้กล่าวเกี่ยวกับสมรรถนะไว้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะความสามารถของบุคคลที่แสดงออกมา ซึ่งสามารถวัดและสังเกตเห็นได้ว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และลักษณะอื่น ๆ ที่โดดเด่นกว่าบุคคลอื่น ๆ ในองค์กรหรืออาจกล่าวได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง กลุ่มพฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกและส่งผลต่อการปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบทำให้การปฏิบัติงานนั้น ๆ ประสบผลสำเร็จตามเกณฑ์มาตรฐานหรือสูงกว่า โดยอย่างน้อยมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes) ที่ซ่อนเร้นอยู่ อันได้แก่ ค่านิยม จริยธรรม บุคลิกภาพ คุณลักษณะทางกายภาพและอื่น ๆ และกลุ่มพฤติกรรมที่ถูกนำมาใช้จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกับภาระงานที่ปฏิบัติในตำแหน่งนั้น ๆ ด้วย

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายของสมรรถนะ สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะที่อยู่ภายในของบุคคล ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ หรือการปฏิบัติงานที่ดีเยี่ยม ในหน้าที่หรือตำแหน่งที่บุคคลนั้น ๆ กำลังดำรงตำแหน่งอยู่ โดยอย่างน้อยมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบคือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และคุณลักษณะส่วนบุคคล (Attributes)

2.1.2 ประเภทของสมรรถนะ

การศึกษาเกี่ยวกับประเภทของสมรรถนะ พบว่ามีนักคิด นักวิชาการ ได้อธิบายไว้ดังนี้

อาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์ (2553, น. 59-62) ได้อธิบายการจัดแบ่งประเภทของสมรรถนะที่ใช้กันอยู่ในองค์กร โดยส่วนใหญ่จะแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. ความสามารถหลัก (Core Competency: CC) กล่าวคือ ความสามารถหลักหรือพฤติกรรมที่พึงประสงค์หลักที่คาดหวัง ต้องการให้พนักงานทุกคนมีเหมือนกัน ซึ่งความสามารถหลักที่กำหนดขึ้นนั้นจะวิเคราะห์มาจากวิสัยทัศน์ ภารกิจ/พันธกิจ หรือนโยบายขององค์กร

2. ความสามารถในการจัดการ (Managerial Competency: MC) กล่าวคือ ความสามารถด้านบริหารจัดการองค์กรหรือ Professional Competency (PC) หรือ Structural Competency (SC) เป็นความสามารถที่คาดหวังจากผู้บริหารหรือหัวหน้างานขึ้นไปที่ต้องดูแล ผู้ใต้บังคับบัญชา ความสามารถด้านบริหารจัดการ เป็นพฤติกรรมที่พึงประสงค์และคาดหวังจากผู้บริหารขององค์กร

3. ความสามารถเชิงหน้าที่ (Functional Competency: FC) กล่าวคือ ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับงานเฉพาะด้าน โดยสามารถจำแนกได้ 2 ส่วน คือ

3.1 ความสามารถในการทำงานทั่วไป (Common Functional Competency) กล่าวคือ ความสามารถตามสายงาน/สายวิชาชีพ ทั้งนี้องค์กรจะกำหนดสายงาน/สายวิชาชีพ โดยพิจารณาลักษณะงานที่เหมือนกันจัดให้อยู่ในสายงาน/สายวิชาชีพเดียวกัน

3.2 ความสามารถเฉพาะหน้าที่ (Specific Functional Competency) กล่าวคือ ความสามารถเฉพาะงานที่ไม่เหมือนกันแตกต่างกันตามขอบเขตที่รับผิดชอบ (Job Description JD) ของแต่ละตำแหน่งงาน

Best, Brockmeyer, Kleven, Spinnewijn and Waseem (2015, p. 1320) กล่าวถึง สมรรถนะในตำแหน่งหนึ่ง ๆ จะประกอบไปด้วย 3 ประเภท ได้แก่

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง หลักการปฏิบัติตัวภายในองค์กร ที่ทุกคนในองค์กรต้องมี เพื่อสร้างเป็นวัฒนธรรมและหลักนิยมขององค์กร ที่ต้องปฏิบัติกันต่อไป
2. สมรรถนะบริหาร (Professional Competency) หมายถึง ความสามารถด้านการบริหาร ที่บุคลากรในองค์กรทุกคนควรมีเพื่อประสานงานและ บริหารจัดการให้งานสำเร็จตามความเป้าหมาย และสอดคล้องกับแผนกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ ขององค์กร
3. สมรรถนะเชิงเทคนิค (Technical Competency) หมายถึง ทักษะเฉพาะตัว ของบุคคลในด้านวิชาชีพที่สามารถนำไปปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยจะมีความแตกต่างกันไปสภาพการทำงานหรือลักษณะงาน โดยสามารถจำแนกแยกย่อยได้ 2 ส่วนย่อย ได้แก่ สมรรถนะเชิงเทคนิคหลัก (Core Technical Competency) และสมรรถนะเชิงเทคนิคเฉพาะ (Specific technical competency)

Sun and Jiang (2018, p. 100) ได้นำเสนอการการจำแนกสมรรถนะ (Competency) ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก (Core Competency) หมายถึง ทักษะ ความรู้พื้นฐานที่บุคลากรภายในองค์กรนั้น ๆ ควรมี เพื่อนำความรู้และทักษะเหล่านั้นมาช่วยสนับสนุนให้องค์กรบรรลุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์
2. สมรรถนะประจำสายงาน (Job Competency) หมายถึง ความรู้และทักษะเฉพาะเจาะจงที่แต่ละสายงานจะไม่เหมือนกัน แต่ทักษะเหล่านั้นจะนำไปสู่งานที่ประสบความสำเร็จตามความต้องการขององค์กรหรือหน่วยงาน

3. สมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) หมายถึง ความรู้และทักษะที่แต่ละบุคคลมีไม่เหมือนกัน ที่ทำให้บุคคลนั้น ๆ มีความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ดีดีกว่าคนทั่วไป

จากการศึกษาสรุปได้ว่า ประเภทของสมรรถนะ สามารถจำแนกออกเป็น 3 ประเภทหลัก ๆ คือ สมรรถนะหลัก (Core Competency) คือ ทักษะ ความรู้พื้นฐานที่บุคลากรภายในองค์กรนั้น ๆ ควรมีสมรรถนะประจำสายงาน (Job Competency) คือ ความรู้และทักษะเฉพาะเจาะจงที่แต่ละสายงานจะไม่เหมือนกัน และสมรรถนะส่วนบุคคล (Personal Competency) ความรู้และทักษะที่แต่ละบุคคลมีไม่เหมือนกัน ที่ทำให้บุคคลนั้น ๆ มีความสามารถในการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ดีดีกว่าคนทั่วไป

2.1.3 องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงาน

การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงาน พบว่ามีนักคิด นักวิชาการ นักศึกษา ได้อธิบายไว้ดังต่อไปนี้

พงษ์ศักดิ์ ดั่งงทา (2557) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู ได้ให้สมรรถนะวิชาชีพครูในสมรรถนะประจำสายงาน จำนวน 9 องค์ประกอบ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำครู
2. การพัฒนาหลักสูตร
3. การสร้างความร่วมมือกับชุมชน
4. วิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยทางการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา
6. ภาษาเทคโนโลยีสำหรับครูและนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
7. ความรู้ในเนื้อหาวิชา
8. การพัฒนาผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
9. การจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน

ดรัลรัตน์ ภิรมกิจ (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการสอนของครูไว้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษา
2. ความรู้ด้านหลักสูตร การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้
3. ความรู้ในการสอน
4. ความรู้ ด้านกฎหมายการศึกษา
5. ความรู้ในการใช้สื่อการสอน

Chan and David (2011, p. 72) ได้แบ่งองค์ประกอบของสมรรถนะออกเป็น 5 ส่วน ได้แก่

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้เป็นสาระสำคัญสำหรับวิชาชีพ อาทิเช่น ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น หรือความรู้ด้านภาษาอื่น ๆ เป็นต้น
2. ทักษะ (Skills) คือ ความสามารถของบุคคลที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เช่น ทักษะทางด้านภาษาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ภาษาเกาหลี หรือทักษะด้านคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น โดยทักษะนั้นจะเป็นความสามารถที่สามารถปฏิบัติได้อย่างรวดเร็ว และแม่นยำ
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) คือ ทักษะคติ เจตคติ ค่านิยมและความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนหรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น ซึ่งส่งผลความมั่นใจในตนเอง

4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) คือ เอกลักษณ์ของบุคคลนั้น ๆ ที่ค่อนข้างไม่เหมือนใคร หรือเป็นสิ่งที่บุคคลนั้น ทำได้ดี ก็ได้เช่นกัน

5. แรงจูงใจ/เจตคติ (Motives/Attitude) คือ ความต้องการของบุคคลที่ต้องการจะได้มาครอบครอง หรือสิ่งที่บุคคลนั้นจะทำให้สำเร็จ ซึ่งแรงจูงใจหรือเจตคตินั้นส่วนใหญ่จะเป็นสิ่งที่อยู่ในภายในจิตใจของบุคคล จะรู้ได้ก็ต่อเมื่อได้มีการพูดคุยสื่อสารกัน

Copriady (2014) พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะการสอนประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และการสอน
2. จะต้องมีการวางแผนที่ดี
3. จะต้องมีความรู้หรือช่วยในกระบวนการสอน
4. มีการปรับเปลี่ยนไปตามระดับความรู้ความสามารถของครูเพื่อส่งเสริมให้เกิดกลยุทธ์

ต่อกระบวนการเรียนรู้

Chang and Eric (2011) ได้มีการนำเสนอถึง สมรรถนะพื้นฐานของครูในยุคศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า ครูที่มีคุณภาพ คือครูที่มีสมรรถนะ ดังนี้

1. มีทักษะในหลายๆ ด้าน (multi-skilled)
2. มีสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอน (pedagogy)
3. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย (multimedia instructional technology)
4. มีทักษะ ในการสื่อสารและ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (has excellent communication and relational skills)

5. อุทิศตนเพื่อวิชาชีพครู (professional)
6. มีแรงจูงใจและมีความตั้งใจ (self-motivation and commitment)
7. เป็นผู้ที่ไม่รู้แก่ใจ เรียนไม่รู้จักพอ (learning and a lifelong learner)

จิตติกา ชัยภักดี และทัศนศิริรินทร์ สว่างบุญ (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการเสริมสร้างสมรรถในการปฏิบัติงานของครู และได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูไว้ 16 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาตนเอง ควรมีการนิเทศจากฝ่ายบริหารและฝ่ายวิชาการเพื่อกระตุ้นผลักดันการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของบุคลากรครู และควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเอง ตามนโยบายของต้นสังกัดโดยมีงบประมาณสนับสนุนอย่างเพียงพอต่อความต้องการ เพื่อให้ครูได้ความตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพในการปฏิบัติงาน และมุ่งมั่นที่จะพัฒนาตนเองในการขอเลื่อนวิทยฐานะของตนเองให้สูงขึ้น

2. ด้านการทำงานเป็นทีม ต้องแสดงการให้เกียรติ มีการยกย่องชมเชยและให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงานในโอกาสที่เหมาะสม ตลอดจนถึงนำถึงการแสดงบทบาทผู้นำหรือผู้ตามในการทำงานได้อย่างเหมาะสมตามโอกาส อันจะเป็นการแสดงความช่วยเหลือ สนับสนุน เพื่อนร่วมงาน เพื่อสู่เป้าหมายความสำเร็จร่วมกัน

3. ด้านความสามารถในการปรับตัว ควรสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดี มีกิจกรรมร่วมหรือสรุปวิธีการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

4. ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในส่วนของครูด้วยกันและเป็นแบบอย่างที่ดีให้นักเรียน การยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ รวมถึงการปฏิบัติตามหลักการครองตน ครองคน ครองงาน

5. ด้านทักษะทางด้านภาษาและเทคโนโลยี การประยุกต์ใช้นวัตกรรมทางเทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน การยินดีให้คำแนะนำเพื่อนร่วมงานตลอดจนการส่งเสริมนักเรียนเข้าแข่งขัน เพื่อพัฒนาทักษะทางวิชาการ จะช่วยให้ครูได้รับการพัฒนาตนเองไปพร้อมกับการสนับสนุนส่งเสริมนักเรียนและยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียนอันจะช่วยให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

6. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ต้องมีการวิเคราะห์ภาระกิจงานเพื่อวางแผนการแก้ปัญหาหรือมอบหมายงานอย่างเป็นระบบ อีกทั้งควรส่งเสริมให้ครูในโรงเรียนมีการแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวกับวิชาชีพใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เช่น การอบรม การร่วมประชุม/สัมมนา และที่สำคัญต้องตระหนักถึงความสำคัญในการนำผลการประเมินการปฏิบัติงานมาปรับปรุง/พัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้น

7. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้ควรมีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ควรให้ครอบคลุมในทุกกลุ่มสาระ และสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความแตกต่างของนักเรียน และชุมชน

8. ด้านการบริหารจัดการห้องเรียน ควรตรวจสอบความพร้อมในการใช้งานของอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องให้พร้อมใช้งานและมีความปลอดภัยอยู่เสมอ เพื่อให้สามารถจัดหาสื่อการเรียนการสอนหรืออุปกรณ์ทดแทนในกรณีที่เกิดการชำรุดได้อย่างทัน่วงที

9. ด้านการพัฒนาผู้เรียน ต้องสร้างความเข้าใจให้ครูได้ตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการเรียนและปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีเป็นรายบุคคล

10. ด้านการวัดและประเมิน ควรมีการอบรมเพื่อฝึกทักษะหรือทบทวนองค์ความรู้เกี่ยวกับการคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริง

11. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง จะช่วยให้การรวบรวม และจัดกลุ่มของสภาพปัญหา ตลอดจนการสรุปข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาในชั้นเรียนนั้นมีประสิทธิภาพ

12. ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี มีส่วนสำคัญในการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

13. ด้านการจัดการความรู้ ควรเพิ่มทักษะในการถ่ายทอดความรู้ของครูผู้สอน จากง่ายไปหายากเพิ่มทักษะในการจำแนกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้การออกแบบการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้ตามระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

14. ด้านการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน การสื่อสารระหว่างระหว่างโรงเรียนกับชุมชน ถือได้ว่ามีส่วนช่วยในเรื่องของการพัฒนาโรงเรียน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี และความร่วมมือกับชุมชน

15. ด้านภาวะผู้นำ ควรมีการประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกของครู ต่อนักเรียนและผู้อื่น การวางแผนที่เชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ เป้าหมายและพันธกิจของโรงเรียนจะนำไปสู่ การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ

16. ด้านจิตวิทยาและการให้คำปรึกษา ควรมีการจัดชั่วโมงแนะแนวให้กับนักเรียน สัปดาห์ละ 1 ครั้ง โดยให้นักเรียนได้พบครูที่ปรึกษาเพื่อให้มีโอกาสพูด-คุย ปรึกษาเล่าปัญหาของแต่ละคน ที่ปรึกษาได้รับทราบ ความเอาใจใส่และดูแลนักเรียนอย่างทั่วถึงจะช่วยให้การคำแนะนำช่วยเหลือ นักเรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

ฉัตรชัย หวังมีงมี (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 และได้ให้สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

1. สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง
2. สมรรถนะด้านการวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและ คำนึ่งถึงความแตกต่าง

หลากหลายระหว่างบุคคล

3. สมรรถนะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี และ การรู้เท่าทันสื่อ
4. สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ
5. สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมและการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน
6. สมรรถนะด้านการข้ามวัฒนธรรม
7. สมรรถนะด้านการเป็นผู้อำนวยการความสะอาดและ แนะนำแนวทาง

นิทัศน์ หามนตรี (2558, น. 181-184) ได้นำเสนอแนวทางพัฒนาสมรรถนะของครูไว้

4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาตนเอง
2. ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

3. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4. ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ

กัณฑ์วรรณ มีสมสาร (2560) ได้กล่าวเกี่ยวกับสมรรถนะของครูไว้ว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัยในศตวรรษที่ 21 นั้น ประกอบด้วย สมรรถนะ ด้านหลักสูตร ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี ในการจัดการเรียนรู้ ด้านการวัดและการประเมินผล สมรรถนะแต่ละด้านเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ที่ช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาให้เด็กมีทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสมรรถนะด้านหลักสูตรจะช่วยให้ครูสามารถกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย พัฒนาให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะการคิด รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง มีทักษะชีวิต สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม สมรรถนะด้านการจัดประสบการณ์จะช่วย ให้ครูสามารถออกแบบกิจกรรม พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และสามารถจัดประสบการณ์ได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สมรรถนะด้านการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ จะช่วยให้ครูสามารถจัดหา พัฒนาและเลือกใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เด็ก มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถวัดและการประเมินผลจะช่วยให้สร้าง เลือกใช้ และใช้เครื่องมือในการวัดและประเมินว่าเด็กมีพัฒนาการ และทักษะในศตวรรษที่ 21 หรือไม่ และสามารถนำผลที่ได้ไปปรับปรุงการจัดการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งสมรรถนะทั้ง 4 ด้านนั้นต่างมีความสำคัญและครูควรมีสมรรถนะครบถ้วนทั้ง 4 ด้าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562, น. 15) ได้อธิบายไว้ว่า สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบ การเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญใช้และพัฒนา สื่อ นวัตกรรมเทคโนโลยีและการวัดประเมินผลการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ตัวบ่งชี้

1.1 การสร้างและพัฒนาหลักสูตร

1.1.1 สร้าง/พัฒนาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางและท้องถิ่น

1.1.2 ประเมินการใช้หลักสูตรและนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

1.2 ความรู้ความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้

- 1.2.1 กำหนดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เน้นการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ประยุกต์ใช้เริ่มเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ ความแตกต่างและธรรมชาติของผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- 1.2.2 ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลายเหมาะสมสอดคล้องกับวัย และความต้องการของผู้เรียน และชุมชน
- 1.2.3 เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมและการประเมินผลการเรียนรู้
- 1.2.4 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบโดยบูรณาการอย่างสอดคล้อง เชื่อมโยงกัน
- 1.2.5 มีการนำผลการออกแบบการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ และปรับใช้ตามสถานการณ์อย่างเหมาะสมและเกิดผลกับผู้เรียนตามที่คาดหวัง
- 1.2.6 ประเมินผลการออกแบบการเรียนรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุง/พัฒนา
- 1.3 การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 1.3.1 จัดทำฐานข้อมูลเพื่อออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 1.3.2 ใช้รูปแบบ/เทคนิควิธีการสอนอย่างหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียน พัฒนาเต็มตามศักยภาพ
- 1.3.3 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ปลูกฝัง/ส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ และสมรรถนะของผู้เรียน
- 1.3.4 ใช้หลักจิตวิทยาในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข และพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ
- 1.3.5 ใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นในชุมชนในการจัดการเรียนรู้
- 1.3.6 พัฒนาเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองและชุมชน
- 1.4 การใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีเพื่อการจัดการเรียนรู้
- 1.4.1 ใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้
- 1.4.2 สืบค้นข้อมูลผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้
- 1.4.3 ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อ/นวัตกรรมที่ใช้ ในการจัดการเรียนรู้
- 1.5 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 1.5.1 ออกแบบวิธีการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และผู้เรียน
- 1.5.2 สร้างและนำเครื่องมือวัดและประเมินผลไปใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม

1.5.3 วัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง

1.5.4 นำผลการประเมินการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้

2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถ

ในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมการพัฒนาทักษะชีวิตสุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทยการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

ตัวบ่งชี้

2.1 การปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน

2.1.1 สอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมแก่ผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน

2.1.2 จัดกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม

ในการวางแผนกิจกรรม

2.1.3 จัดทำโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ผู้เรียน

2.2 การพัฒนาทักษะชีวิต และสุขภาพกาย และสุขภาพจิตผู้เรียน

2.2.1 จัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนด้านการดูแลตนเอง มีทักษะในการเรียนรู้

การทำงานการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง

2.3 การปลูกฝังความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทยให้กับผู้เรียน

2.3.1 สอดแทรกความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย

ให้แก่ผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAI MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.3.2 จัดทำโครงการ/กิจกรรมส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจ

ในความเป็นไทย

2.4 การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.4.1 ให้ผู้เรียน คณะครูผู้สอน และผู้ปกครองมีส่วนร่วมในดูแลช่วยเหลือ

นักเรียนรายบุคคล

2.4.2 นำข้อมูลนักเรียนไปใช้ช่วยเหลือ/พัฒนาผู้เรียนทั้งด้านการเรียนรู้

และปรับพฤติกรรมเป็นรายบุคคล

2.4.3 จัดกิจกรรมเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหา และส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน

ให้แก่ นักเรียนอย่างทั่วถึง

2.4.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมกับค่านิยมที่พึงงาม

2.4.5 ดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียนทุกคนอย่างทั่วถึง ทันการณ์

3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชาการ กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชาเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

ตัวบ่งชี้

3.1 จัดบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

3.1.1 จัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และภายนอกห้องเรียนที่เอื้อ

ต่อการเรียนรู้

3.1.2 ส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้เรียน

3.1.3 ตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกในห้องเรียนให้พร้อมใช้และ

ปลอดภัยอยู่เสมอ

3.2 จัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา

3.2.1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนเป็นรายบุคคลและเอกสาร ประจำชั้นเรียนอย่างถูกต้อง ครบถ้วน เป็นปัจจุบัน

3.2.2 นำข้อมูลสารสนเทศไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนได้เต็มตามศักยภาพ

3.3 กำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา

3.3.1 ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎ กติกา ข้อตกลงในชั้นเรียน

3.3.2 แก้ปัญหา/พัฒนานักเรียนด้านระเบียบวินัยโดยการสร้างวินัยเชิงบวก

ในชั้นเรียน

3.3.3 ประเมินการกำกับดูแลชั้นเรียน และนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุง

และพัฒนา

4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis and Synthesis and Classroom Research) หมายถึงความสามารถในการทำความเข้าใจแยกประเด็น เป็นส่วนย่อยรวบรวมประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์องค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหาเพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

ตัวบ่งชี้

4.1 การวิเคราะห์

4.1.1 สสำรวจปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อวางแผน การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4.1.2 วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาเกี่ยวกับนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาาระบุสภาพปัจจุบัน

4.1.3 มีการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรคและโอกาสความสำเร็จของการวิจัยเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน

4.2 การสังเคราะห์

4.2.1 รวบรวม จำแนกและจัดกลุ่มของสภาพปัญหาของผู้เรียน แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการแก้ไขปัญหาเพื่อสะดวกต่อการนำไปใช้

4.2.2 มีการประมวลผลหรือสรุปข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหา ในชั้นเรียนโดยใช้ข้อมูลรอบด้าน

4.3 การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

4.3.1 จัดทำแผนการวิจัย และดำเนินกระบวนการวิจัย อย่างเป็นระบบ ตามแผนดำเนินการวิจัยที่กำหนดไว้

4.3.2 ตรวจสอบความถูกต้องและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัยอย่างเป็นระบบ

4.3.3 มีการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกัน

5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครู ที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนโดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษาก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

ตัวบ่งชี้

5.1 วุฒิภาวะความเป็นผู้ใหญ่ที่เหมาะสมกับความเป็นครู

5.1.1 พิจารณาทบทวน ประเมินตนเองเกี่ยวกับพฤติกรรมที่แสดงออกต่อผู้เรียนและผู้อื่น และมีความรับผิดชอบต่อนตนเองและส่วนรวม

5.1.2 เห็นคุณค่า ให้ความสำคัญในความคิดเห็นหรือผลงาน และให้เกียรติแก่ผู้อื่น

5.1.3 กระตุนใจ ปรับเปลี่ยนความคิดและการกระทำของผู้อื่นให้มีความผูกพันและมุ่งมั่นต่อเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

5.2 การสนทนาอย่างสร้างสรรค์

5.2.1 มีปฏิสัมพันธ์ในการสนทนา มีบทบาท และมีส่วนร่วมในการสนทนาอย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่นโดยมุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ของผู้เรียนและการพัฒนาวิชาชีพ

5.2.2 มีทักษะการฟัง การพูด และการตั้งคำถาม เปิดใจกว้าง ยืดหยุ่น ยอมรับทัศนะที่หลากหลายของผู้อื่น เพื่อเป็นแนวทางใหม่ๆ ในการปฏิบัติงาน

5.2.3 สืบเสาะข้อมูล ความรู้ทางวิชาชีพใหม่ ๆ ที่สร้างความท้าทายในการสนทนาอย่างสร้างสรรค์กับผู้อื่น

5.3 การเป็นบุคคลแห่งการเปลี่ยนแปลง

5.3.1 ให้ความสนใจต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เป็นปัจจุบัน โดยมีการวางแผนอย่างมีวิสัยทัศน์ซึ่งเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์ เป้าหมาย และพันธกิจของโรงเรียนร่วมกับผู้อื่น

5.3.2 ริเริ่มการปฏิบัติที่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนานวัตกรรม

5.3.3 กระตุ้นผู้อื่นให้มีการเรียนรู้และความร่วมมือในวงกว้างเพื่อพัฒนาผู้เรียนสถานศึกษาและวิชาชีพ

5.3.4 ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นภายใต้ระบบ/ขั้นตอนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมได้

5.4 การปฏิบัติงานอย่างไตร่ตรอง

5.4.1 พิจารณาไตร่ตรองความสอดคล้องระหว่างการเรียนรู้ของนักเรียนและการจัดการเรียนรู้

5.4.2 สนับสนุนความคิดริเริ่มซึ่งเกิดจากการพิจารณาไตร่ตรองของเพื่อนร่วมงานและมีส่วนร่วมในการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ

5.4.3 ใช้เทคนิควิธีการหลากหลายในการตรวจสอบ ประเมินการปฏิบัติงานของตนเอง และผลการดำเนินงานสถานศึกษา

5.5 การมุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน

5.5.1 กำหนดเป้าหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ที่ท้าทายความสามารถของตนเองตามสภาพจริงและปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จได้

5.5.2 ให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นรอบด้านของผู้เรียนต่อผู้ปกครองและผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

5.5.3 ยอมรับข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับความคาดหวังด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนจากผู้ปกครอง

5.5.4 ปรับเปลี่ยนบทบาทและการปฏิบัติงานของตนเองให้เอื้อต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียน

5.5.5 ตรวจสอบข้อมูลการประเมินผู้เรียนอย่างรอบด้าน รวมไปถึงผลการวิจัยหรือองค์ความรู้ต่าง ๆ และนำไปใช้ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ

6. สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship and Collaborative-Building for Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือสร้างสัมพันธ์ที่ดีและเครือข่ายกับผู้ปกครองชุมชนและองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้

6.1 การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

6.1.1 กำหนดแนวทางในการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีและความร่วมมือกับชุมชน

6.1.2 ประสานให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา

6.1.3 ให้ความร่วมมือในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน

6.1.4 จัดกิจกรรมที่เสริมสร้าง ความสัมพันธ์และความร่วมมือกับผู้ปกครอง

ชุมชน และองค์กรอื่นๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

6.2 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือเพื่อการจัดการเรียนรู้

6.2.1 สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และ
องค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

สรุปได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดสมรรถนะประจำสายงาน
(Functional Competency) ไว้ 6 สมรรถนะ คือ

1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) หมายถึง ความสามารถในการสร้างและพัฒนหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้อย่างสอดคล้องและเป็นระบบ จัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้และพัฒนาสื่อนวัตกรรมเทคโนโลยีและการวัดประเมินผลการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

2. การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) หมายถึง ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทยการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ

3. การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

4. การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis and Synthesis and Classroom Research) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบ และนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน รวมทั้งสามารถวิเคราะห์ห้วงค์กรหรืองานในภาพรวมและดำเนินการแก้ปัญหา เพื่อพัฒนางานอย่างเป็นระบบ

5. ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) หมายถึง คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนโดยปราศจากการใช้อิทธิพลของผู้บริหารสถานศึกษา ก่อให้เกิดพลังแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ

6. การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship and Collaborative-Building for Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้

ในช่วงนี้ผู้วิจัยขอเสนอตารางวิเคราะห์-สังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงาน เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 2.1 การวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะประจำสถาน

	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สพช.	พช.ศก.ต.ว.ท. (2557)	ศร.ร.ต.น. ภิรมกิจ (2558)	Chan and David (2011)	Coprirady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตศึกษา ศึกษาศาสตร์ และ จิตศึกษา ศึกษาศาสตร์ สว่างบุญ (2560)	ฉัตรชัย วัฒนกิจ (2560)	นิตินันท์ ทามนตรี (2558)		กัญจวรรณภรณ์สมสาร (2560)
รายการประเมิน											
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) ได้อธิบายไว้ว่า สมรรถนะประจำสถาน ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ ดังต่อไปนี้											
1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	7
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
6. สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อจัดการเรียนรู้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนเอกสารอ้างอิง	
	สพฉ.	พงษ์ศักดิ์ต่างทา (2557)	ศรีรัตน ภิรมกิจ (2558)	Chan and David (2011)	Coptrady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตติภา สุขภักดี และ พิเศษศรีนทร์ สว่างบุญ (2560)	ฉัตรชัย ทุ่งงาม (2560)	นิพนธ์ ทานมตรี (2558)		กัญจวรรณสมสาร (2560)
พงษ์ศักดิ์ ต่างทา (2557) ได้อธิบายไว้ว่า สมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย 9 สมรรถนะ ดังต่อไปนี้											
1. ภาวะผู้นำครู	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	7
2. การพัฒนาหลักสูตร	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
3. การสร้างความร่วมมือกับชุมชน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5
4. วิเคราะห์สังเคราะห์และกรวิจัยทางการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5
5. การวัดและการประเมินผลการศึกษา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
6. ภาษาเทคโนโลยีสำหรับครูและนวัตกรรมเทคโนโลยี	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	7
สารสนเทศทางการศึกษา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	7
7. ความรู้ในเนื้อหาวิชา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5
8. การพัฒนาผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8
9. การจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สพฉ.	พงษ์ศักดิ์ ตังหา (2557)	ดรัลรัตน์ ภิรมกิจ (2558)	Chan and David (2011)	Coptrady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตติภา สุขภักดี และ ทัศนศรีนทร สว่างบุษย์ (2560)	ฉัตรชัย หวังจิงมี (2560)	นิศัน ทามนตรี (2558)		กันตวรรณ มีสมสาร (2560)
รายการประเมิน											
ดรัลรัตน์ ภิรมกิจ (2558) พบว่าองค์ประกอบสมรรถนะ การสอนของครู ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่											
1. ความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2
2. ความรู้ด้านหลักสูตร การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	8
3. ความรู้ในการสอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3
4. ความรู้ ด้านกฎหมายการศึกษา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2
5. ความรู้ในการใช้สื่อการสอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
Chan and David (2011, p. 79) พบว่า องค์ประกอบ สมรรถนะการสอนประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่											
1. การพัฒนาทักษะและความรู้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9
2. การผสมผสานความรู้ให้เกิดประโยชน์ต่อกระบวนการ เรียนการสอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สพฐ	พษศศต ๑๖๓๖ (2557)	ศรล์รต๓ ๑๖๓๑ (2558)	Chan and David (2011)	Copriady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตศึกษา ซึ่ย์ภักดี และ ทัศนศิริพร สุวาทย์ (2560)	อัครชัย ว่างมิ่ง (2560)	นิพนธ์ ทามนตรี (2558)		กษัตราธิราช ๑๖๓๑ (2560)
รายการประเมิน											
3. การสร้างกระบวนการสื่อสาร	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3
4. ผลักดันให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ตามกระบวนการพัฒนาครูเพื่อทำให้เกิดความเชี่ยวชาญ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	7
Copriady (2014) พบว่า องค์ประกอบสมรรถนะการสอน ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่											
1. การออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และการสอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9
2. จะต้องมีการวางแผนที่ดี	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2
3. จะต้องมีการช่วยเหลือภายในกระบวนการสอน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	1
4. มีการปรับเปลี่ยนไปตามระดับความรู้ความสามารถ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สพฐ	พษศกศต ๕๖๓ (2557)	ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ (2558)	Chan and David (2011)	Coptrady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตศึกษา ชีววิถี และ ทัศนศึกษา สว่างปัญญา (2560)	วิชาชีพ ศึกษาศาสตร์ (2560)	บัณฑิตฯ ทักษะ (2558)		กวีตวรรษใหม่ (2560)
Cheng and Eric (2011) ได้มีการนำเสนอถึง สมรรถนะพื้นฐานของครู ดังนี้				/							
1. มีทักษะในหลายๆ ด้าน (multi-skilled)	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2
2. มีสมรรถนะในการจัดการเรียนการสอน (pedagogy)			/								7
3. มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่หลากหลาย (multimedia instructional technology)		/									5
4. มีทักษะ ในการสื่อสารและมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี (has excellent communication and relational skills)		/									5
5. อุทิศตนเพื่อวิชาชีพครู (professional)				/							1
6. มีแรงจูงใจและมีความตั้งใจ (self-motivation and commitment)				/							1
7. เป็นผู้ที่ไม่ เรียนไม่ รู้ตลอดชีวิต (learning and a lifelong learner)				/							3

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สพฐ.	พษฐศศ (2557)	ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ (2558)	Chan and David (2011)	Coptrady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตศึกษา สุขศึกษา และ วิทยาศาสตร์ สว่างบุญ (2560)	ฉัตรชัย หวังเมือง (2560)	นันทน์ ทานมตรี (2558)		กวีวรรณ วัฒนา (2560)
รายการประเมิน											
จิตศึกษา ชัยภักดี และทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ (2560) ได้สรุป ผลการวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูไว้ 16 ด้าน ดังนี้											
1. ด้านการพัฒนาตนเอง	/					/		/			3
2. ด้านการทำงานเป็นทีม	/							/			2
3. ด้านความสามารถในการปรับตัว	/							/			2
4. ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ครูต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	/							/			1
5. ด้านทักษะทางด้านภาษาและเทคโนโลยี	/			/		/		/		/	6
6. ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน	/							/			1
7. ด้านการบริหารจัดการหลักสูตรและการเรียนรู้	/							/			4
ควรมีการจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น	/							/			6
8. ด้านการบริหารจัดการห้องเรียน	/							/			6

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สโตร์	พงษ์ศักดิ์ ต้วงทา (2557)	ศรีรัตน์ ภิรมกิจ (2558)	Chan and David (2011)	Coptrady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตติกา ชัยภักดี และ พันธุ์ศรีพรสวรรค์ สว่างบุ๋ญ (2560)	ฉัตรชัย หวังมีจิม (2560)	นันทน์ ทามนตรี (2558)		กันตวรรณ มีสมสาร (2560)
รายการประเมิน											
9. ด้านการพัฒนาผู้เรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4
10. ด้านการวัดและประเมิน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4
11. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3
12. ด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5
13. ด้านการจัดการความรู้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	7
14. ด้านการสร้างความรู้สัมพันธ์กับชุมชน	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3
15. ด้านภาวะผู้นำ	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3
16. ด้านจิตวิทยาและการให้คำปรึกษา	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	2
ฉัตรชัย หวังมีจิม (2560) ได้ให้สมรรถนะของครูไทย ในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้											
1. สมรรถนะด้านการจัดการเรียนการสอนยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	10

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สพฐ	พษศศกต. ๕๖๓๖ (๒๕๕๗)	ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ (๒๕๕๘)	Chan and David (2011)	Coptrady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตศึกษา ศึกษาศาสตร์ สาขาบัญชี (๒๕๖๐)	จิตศึกษา ศึกษาศาสตร์ สาขาบัญชี (๒๕๖๐)	นิเทศน์ ทามนตรี (๒๕๕๘)		กัญชาธรรม ศึกษาศาสตร์ (๒๕๖๐)
<p>รายการประเมิน</p> <p>2. สมรรถนะด้านการวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและ</p> <p>ค่านึงถึงความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคล</p> <p>3. สมรรถนะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี และการรู้เท่าทันสื่อ</p> <p>4. สมรรถนะด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ</p> <p>5. สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมและการ แลกเปลี่ยน</p> <p>เรียนรู้ร่วมกัน</p> <p>6. สมรรถนะด้านการข้ามวัฒนธรรม</p> <p>7. สมรรถนะด้านการเป็นผู้อำนวยความสะดวกและแนะแนวทาง</p>	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	6
<p>นิเทศน์ ทามนตรี (๒๕๕๘, น. ๑๘๑-๑๘๔) ได้นำเสนอสมรรถนะ</p> <p>ของครูไว้ ๔ ด้าน ดังนี้</p> <p>1. ด้านการพัฒนาตนเอง</p> <p>2. ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้</p>	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	3
	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	10

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

รายการประเมิน	สอดคล้องกับแนวคิดของ									จำนวนความสอดคล้อง	
	สพอ	พงษ์ศักดิ์ ตู้งทา (2557)	ศรีสุรัตน์ ภรณ์กิจ (2558)	Chan and David (2011)	Coptrady (2014)	Cheng and Eric (2011)	จิตติกา ชัยภักดี และ พงษ์ศักดิ์ ตู้งทา (2560)	ศุภราชชัย หวังมีจงมี (2560)	นันทน์ ทามนตรี (2558)		กันตวราภรณ์ มีสมสาร (2560)
3. ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	/	/					/	/	/	/	5
4. ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู							/	/	/		2
กันตวราภรณ์ มีสมสาร(2560) ได้กล่าวเกี่ยวกับสมรรถนะของครูไว้ดังนี้											
1. สมรรถนะด้านหลักสูตร	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5
2. สมรรถนะด้านการจัดการประสบการณ์การเรียนรู้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	9
3. สมรรถนะด้านการใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	5
4. สมรรถนะด้านการวัดและการประเมินผล	/	/	/	/	/	/	/	/	/	/	4

จากแนวความคิดของผู้รู้ที่มีต่อสมรรถนะข้างต้น พบว่ามีความคล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยได้สรุปจากการตั้งเกณฑ์ไว้ว่า ข้อความใดมีผู้กล่าวซ้ำกันบ่อย ๆ ตั้งแต่ 7 คนขึ้นไป ก็ได้นำมาเป็นองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงาน พบว่ามี 6 ประเด็น ที่เป็นไปตามเกณฑ์ดังกล่าว คือ

1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู
6. สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ในขั้นนี้ผู้วิจัยขอเสนอองค์ประกอบย่อยของแต่ละองค์ประกอบหลัก โดยได้นำองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้านที่ได้จากการศึกษาข้างต้นแล้วมาทำการสังเคราะห์ ผลการดำเนินการเป็นดังนี้

ตารางที่ 2.2 แสดงองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะประจำสายงาน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	แหล่งที่มา
1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	1. ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้ 2. สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความแตกต่าง ของนักเรียน และชุมชน 3. จัดการเรียนการสอน ยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง 4. สามารถกำหนดแผนการดำเนินงาน ในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนา ให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต	1. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) 2. จิตติกา ชัยภักดี และ ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ (2560) 3. ฉัตรชัย หวังมีจมี (2560) 4. กันตวรรณ มีสมสาร (2560)
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	1. ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม	1. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553)

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	แหล่งที่มา
	2. การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย 3. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือ ผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียน ให้มีคุณภาพ 4. ตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการเรียน 5. ปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะ อันพึงประสงค์ที่ดีเป็นรายบุคคล	2. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) 3. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) 4. จิตติกา ชัยภักดี และ ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ (2560) 5. จิตติกา ชัยภักดี และ ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ (2560)
3. สมรรถนะการบริหาร จัดการชั้นเรียน	1. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและ เอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา 2. การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/ รายวิชา 3. สามารถจัดหาสื่อการเรียน การสอนหรืออุปกรณ์เพื่อนำมาใช้ใน การจัดการเรียนการสอน 4. สามารถออกแบบกิจกรรม พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และสามารถจัดประสบการณ์ได้	1. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) 2. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) 3. จิตติกา ชัยภักดี และ ทศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ (2560) 4. กันตวรรณ มีสมสาร (2560)
4. สมรรถนะการ วิเคราะห์สังเคราะห์และ การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	1. ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุป อย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน	1.สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) 2.จิตติกา ชัยภักดี และทศน์ศิริ นทร์ สว่างบุญ (2560)

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	แหล่งที่มา
	2.วิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไข ปัญหา	
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	1. คุณลักษณะและพฤติกรรมของ ครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและ ภายนอกห้องเรียน 2. การยึดมั่นในอุดมการณ์ของ วิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรี ของวิชาชีพ 3. เป็นผู้ที่ไม่ไ้เรียน ใ้รู้ ตลอดชีวิต 4. คุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณในวิชาชีพ	1. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553) 2. จิตติกา ชัยภักดี และ ทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ (2560) 3. Chang and Eric (2009) 4. ฉัตรชัย หวังมีจงมี (2560)
6. สมรรถนะการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้	1. การคัดเลือกเครื่องมือ ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้อง กับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละ หลักสูตรตามสภาพจริง 2. วัดประเมินผลเพื่อการพัฒนา และ คำนึงถึงความแตกต่าง	1. จิตติกา ชัยภักดี และ ทัศนศิรินทร์ สว่างบุญ (2560) 2. ฉัตรชัย หวังมีจงมี (2560)

2.1.4 สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการกำหนดสมรรถนะ

การกำหนดสมรรถนะนั้นเราต้อง มุ่งที่อนาคต มิใช่เครื่องมือที่ลอกแบบความสำเร็จจากอดีต (Chan and David 2011, p. 75)

2.1.4.1 ควรศึกษาและวิเคราะห์ห้องครก่อน และควรนำจุดอ่อนขององค์กรมากำหนด เป็นสมรรถนะ สิ่งที่เป็นจุดแข็งก็ควรนำมากำหนดเช่นเดียวกันเพื่อเสริมและรักษาจุดแข็งให้คงอยู่

2.1.4.2 การกำหนดสมรรถนะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม วัฒนธรรม องค์กร ภารกิจ และลักษณะงานขององค์กร

2.1.4.3 สมรรถนะที่กำหนดขึ้นมานั้นต้องไม่ยุ่งเกินไป หรือยากเกินไป ต้องมีลักษณะ ที่ทำลายความสามารถของบุคลากรให้ทำพฤติกรรมนั้น ๆ

2.1.4.4 ต้องกำหนดสมรรถนะและตัวบ่งชี้ พฤติกรรมต้องแสดงพฤติกรรม หรือ ความสามารถที่สูงกว่า/โดดเด่นกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

2.1.4.5 บุคลากรควรมีส่วนร่วมในการกำหนดสมรรถนะเพื่อให้เกิด การยอมรับและความรู้สึกเป็นเจ้าของสมรรถนะที่กำหนดขึ้นมาแล้วควรปรับปรุงและพัฒนาให้ทันสมัยอยู่เสมอ

การพัฒนารายการสมรรถนะต้นแบบ สำหรับการใช้งานในองค์กรนั้น เริ่มต้นโดยเน้น ถึงความสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรเป็นสำคัญ โดยใช้หลักการการวิเคราะห์ผลการปฏิบัติงาน วิเคราะห์ผลลัพธ์ที่องค์กรมุ่งหวัง เพื่อให้ยุทธศาสตร์และวัฒนธรรมองค์กรประสบความสำเร็จ ผ่านการกำหนด บทบาท หรือกลุ่มงานต่าง ๆ ของกรมฯ ให้ชัดเจน แล้วกำหนดผลลัพธ์หรือผลสำเร็จ ของงานของแต่ละบทบาท เพื่อเป็นจุดมุ่งหมายของการกำหนดสมรรถนะหรือพฤติกรรมการทำงาน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2553, น. 3) ในการพิจารณาระดับ ของสมรรถนะ จะต้องคำนึงถึงมิติ (Dimension) ที่มีระดับที่แตกต่างกันไปของแต่ละสมรรถนะโดยมิติ ที่มักใช้ในการพิจารณาระดับสมรรถนะมี 4 มิติที่มีลักษณะเฉพาะของแต่ละมิติมีรายละเอียด ดังนี้

1. ระดับความเข้มข้น หรือความสมบูรณ์ของกิจกรรม (Intensity or Completeness of Action) เช่น ระดับการมุ่งผลสัมฤทธิ์ความเข้มข้นหรือความสมบูรณ์ของกิจกรรม ได้แก่ พยายาม ทำงานให้ดี แล้วก็ทำงานได้ตามเป้าหมาย แล้วจึงสามารถปรับปรุงงาน แล้วจึงทำงานที่โดดเด่น หรือ การทำงานเป็นทีม เริ่มจากการทำในส่วนของตน แล้วทำงานร่วมกับผู้อื่น จนถึงเป็นผู้ประสานงาน ในทีมอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด เป็นต้น

2. ขนาดของผลกระทบ (Size of Impact) มักอธิบายเป็นจำนวนของกลุ่มคนที่เกี่ยวข้อง เช่น ระดับฝ่าย หรือทั้งส่วนราชการ เป็นต้น กล่าวคือ ผลกระทบจากการแสดงออก ในระดับที่ 5 ของสมรรถนะการมุ่งผลสัมฤทธิ์นั้นต้องเกิดประโยชน์ต่อส่วนราชการหรือประเทศในภาพรวม นอกจากนั้นระดับผลกระทบยังหมายถึงรวมถึงผลกระทบต่อผู้รับการประเมินด้วย เช่น ผลกระทบ จากการแสดงออกในระดับที่ 5 ของการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรมและจริยธรรมนั้น

จะเกิดต่อผู้รับการประเมิน แต่ผู้รับการประเมินก็ยังคงอุทิศตนเพื่อความถูกต้องและคุณธรรม ซึ่งเป็นระดับพฤติกรรมที่ทำได้ยากมาก

3. ระดับความซับซ้อนของพฤติกรรม (Complexity) เช่น พฤติกรรมในสมรรถนะกลุ่มความคิด ในเรื่องการสั่งสมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ อาจมีระดับของการเข้าใจแนวคิดเชิงทฤษฎีในระดับที่ 2 และซับซ้อนขึ้นจนสามารถประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทของงานได้ในระดับที่ 3 เป็นต้น

4. ระดับของความพยายาม (Amount of Effort) หรือเวลาที่ใช้ในการแสดงพฤติกรรม เช่น สมรรถนะในการทำงานเป็นทีม อาจมีระดับของความพยายามในการที่จะสนับสนุนทีมงานเป็นมิติที่พิจารณาเพิ่มเติม ได้แก่ ไม่ได้ใช้ความพยายามพิเศษใด ๆ ในการทำงานกับทีมงานเลย ใช้ความพยายามนอกเหนือจากงานประจำ ใช้เวลานอกเหนือจากการทำงานตามปกติ เป็นต้น หรือในสมรรถนะเรื่องบริการที่ดีนั้น อาจเริ่มจากความพยายามแก้ไขปัญหาให้ผู้รับบริการในระดับที่ 2 และพยายามให้บริการจนเกินความคาดหวังในระดับที่ 3 เป็นต้น

เตือนใจ ดลประสิทธิ์ (2553) ได้กล่าวถึง วิธีการกำหนดสมรรถนะไว้ดังนี้

1. นำหลักการมีส่วนร่วมเข้ามากำหนดและวิเคราะห์สมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานของผู้บริหารโดยการระดมสมองและบูรณาการแนวคิดของนักวิชาการ การศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ การสัมภาษณ์บุคลากรที่เกี่ยวข้อง

2. จัดทำร่างสมรรถนะและทำประชาพิจารณ์ก่อนกำหนดใช้ มีการวิจัยเพื่อศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของการกำหนดสมรรถนะ

3. มีหลักเกณฑ์การกำหนดและวิเคราะห์สมรรถนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการกำหนดสมรรถนะ สรุปได้ว่า สิ่งที่ควรคำนึงในการพัฒนาสมรรถนะ ประกอบไปด้วย 5 ประการ ได้แก่

1. ควรศึกษาและวิเคราะห์องค์กรก่อน และควรนำจุดอ่อนและจุดแข็งก็ควรนำมา กำหนดสมรรถนะ

2. กำหนดสมรรถนะต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม วัฒนธรรม องค์กร ภารกิจ และลักษณะงานขององค์กร

3. สมรรถนะที่กำหนดขึ้นมานั้นต้องไม่ยุ่งเกินไป หรือยากเกินไป

4. ต้องกำหนดสมรรถนะและตัวบ่งชี้ พฤติกรรมต้องแสดงพฤติกรรม หรือความสามารถที่สูงกว่า/โดดเด่นกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับคู่แข่ง

5. บุคลากรควรมีส่วนร่วมในการกำหนดสมรรถนะเพื่อให้เกิดการยอมรับและความรู้สึกเป็นเจ้าของสมรรถนะที่กำหนดขึ้น

2.1.5 การประเมินสมรรถนะ

การประเมินสมรรถนะทำได้โดยการทดลองทั้งแบบข้อเขียนและปฏิบัติการทดสอบข้อเขียนนั้นสามารถใช้เป็นชุดทดสอบมาตรฐาน ซึ่งบริบทของเทคโนโลยีขนาดใหญ่ เช่น ไมโครซอฟท์ซิสโก้ไอบีเอ็ม ฯลฯ มีเครื่องมือในการทดสอบมาตรฐาน เครื่องมือของแต่ละสายงานว่ามีความรู้และทักษะในการแก้ปัญหาอย่างไรบ้าง นอกจากนั้นในการเข้าเรียนในระดับปริญญาโท และสามารถผ่านหลักสูตรได้ก็เป็นการผ่านการทดสอบสมรรถนะ ซึ่งระดับปริญญาโทก็เป็นเครื่องมือชนิดหนึ่งการประเมินสมรรถนะของบุคคลนั้น สามารถกระทำได้หลายวิธีซึ่งจะประสบความสำเร็จผลมากน้อยเพียงใดนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับทางเลือกวิธีการหรือเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินให้เหมาะสมซึ่งวิธีการหรือเครื่องมือในการประเมินสมรรถนะของบุคคล สามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ (Klineburger and Harrison, 2015, p. 40) ดังนี้

1. การประเมินโดยใช้แบบทดสอบ เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความสามารถของบุคคล โดยให้แสดงพฤติกรรมตามเงื่อนไขที่กำหนดเช่นแบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยแบบทดสอบนี้จะมุ่งประเมินสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ

2. การประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรม เป็นการประเมินสมรรถนะโดยการสังเกตพฤติกรรมของผู้รับการประเมินในสถานการณ์บางอย่าง ซึ่งแตกต่างจากการประเมิน โดยใช้แบบทดสอบ ซึ่งการประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรม จะมีเครื่องมือในการประเมินหลายแบบด้วยกัน คือ การสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานโดยตรง การสัมภาษณ์การใช้แบบประเมินหรือการประเมินด้วยเทคนิควิธีหลายวิธีซึ่งเป็นการประเมินโดยการใช้เครื่องมือหรือวิธีการหลาย ๆ ชนิดผสมกัน เช่น การใช้การทดสอบ การสัมภาษณ์ร่วมกับการสังเกตพฤติกรรม การแสดงบทบาทสมมติการฝึกปฏิบัติ ในกิจกรรมต่าง ๆ

3. การประเมินโดยการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งประเมินโดยให้ผู้รับการประเมิน รายงานข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะของตน เช่น การใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ การใช้แฟ้มผลงาน แบบสอบถาม แบบสำรวจความคิดเห็น แบบวัดเจตคติและแบบวัดความสนใจหรือการประเมินจากประวัติส่วนบุคคลหรือข้อมูลพฤติกรรมในอดีตโดยการใช้เครื่องมือประเมินสมรรถนะของบุคคลนั้น ควรเป็นไปตามหลักการดังต่อไปนี้

- 3.1 จะต้องกำหนดขอบเขตเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ของการประเมินสมรรถนะอย่างชัดเจนว่าสมรรถนะที่ต้องการประเมินคืออะไร

- 3.2 ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ การประเมินสมรรถนะจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับคุณภาพของเครื่องมือ ความเหมาะสมในการประเมิน โดยเฉพาะความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้

- 3.3 มีการดำเนินการเลือกสรรอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความชัดเจนโปร่งใสเป็นธรรมและก่อให้เกิดมาตรฐาน ทั้งในส่วนของสมรรถนะที่ต้องประเมินและเครื่องมือที่เลือกใช้เกณฑ์การตัดสิน ตลอดจนขั้นตอนหรือวิธีดำเนินการ เนื่องจากเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินสมรรถนะ

ของบุคคลมีหลายชนิดด้วยกัน โดยแต่ละชนิดต่างก็มีคุณสมบัติและจุดมุ่งหมาย ความเหมาะสมในการใช้ที่แตกต่างกัน การที่จะเลือกใช้เครื่องมือชนิดใดนั้น ควรคำนึงถึงประสิทธิภาพและคุณภาพในการวัดสมรรถนะเป็นสำคัญ

อำพร จิตรใจ (2552) ให้คำจำกัดความของการประเมินสมรรถนะไว้ว่า เป็นกระบวนการตรวจสอบสมรรถนะของบุคลากร โดยใช้เครื่องมือสำหรับการวัด แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์คุณภาพที่กำหนด เพื่อได้รู้ถึงขีดความสามารถของคนที่ดีและที่ควรปรับปรุง ถือเป็นขั้นตอนแรกของการพัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายขององค์กร ซึ่งเป็นแนวทางการบริหารทรัพยากรบุคคลโดยใช้สมรรถนะเป็นฐาน (Competency Based Approach)

จากการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินสมรรถนะ สรุปได้ว่า การประเมินสมรรถนะสามารถแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ การประเมินโดยใช้แบบทดสอบ การประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรม และการประเมินโดยการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง ซึ่งประเมินโดยการรายงานข้อมูลเกี่ยวกับตนเองจะต้องไปตามหลักการ คือ มีกำหนดขอบเขตเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ ใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ และมีการดำเนินการเลือกสรรอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเลือกใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการประเมินสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

2.1.6 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ

แผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) (2560, น. 17-22) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่
ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์พัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

ผลผลิต /ผลลัพธ์

ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น สามารถท่องจำและนำสิ่งที่จำไปฝึกคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดในเชิงสร้างสรรค์ และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ มีทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีคุณธรรม จริยธรรม ผู้สำเร็จการศึกษาทุกระดับ/ประเภท ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพมาตรฐาน มีจิตสำนึกประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รวมทั้งสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสามัคคีปรองดอง

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ และจัดกิจกรรมเสริมทักษะพัฒนาผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลาย สอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21
2. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร การวัดและประเมินผลการศึกษาทุกระดับ/ประเภท การศึกษาให้ทันสมัย สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางวิทยาการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก

3. ส่งเสริมการพัฒนาเนื้อหาสาระที่ทันสมัยในทุกกระดับ/ประเภทการศึกษา เพื่อการผลิต สื่อการเรียนการสอน ตำราเรียนที่มีคุณภาพ รวมทั้งตำราเรียนอิเล็กทรอนิกส์

4 ปรับปรุงระบบทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติให้สอดคล้องกับหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

5. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความเป็นพลเมืองและพลโลก ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในระบบการศึกษาอย่างเข้มข้น

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ผลิต พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

ผลผลิต / ผลลัพธ์

มีการผลิตครูได้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภท มีครูครบตามเกณฑ์ มีครูประจำชั้นครบทุกห้อง และมีครูที่จบตรงวุฒิตามสาขาวิชาที่สอน ผู้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งมีคณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาที่มีสมรรถนะตามมาตรฐาน วิชาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการสอนได้อย่างเต็มที่และขวัญกำลังใจที่ดี ในการปฏิบัติหน้าที่

กลยุทธ์

1. วางแผนการผลิต และพัฒนาครู คณาจารย์ อย่างเป็นระบบให้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับ / ประเภทการศึกษา

2. ปรับระบบการผลิตครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

3. เร่งรัดพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา รวมทั้งครูประจำการที่สอนไม่ตรงวุฒิ ครูที่สอนคณะชั้น และครูในสาขาวิชาที่ขาดแคลน

4. สร้างขวัญกำลังใจ สร้างแรงจูงใจให้กับครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา

5. พัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของครู คณาจารย์และบุคลากร ทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์ผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับความต้องการ ของการพัฒนาประเทศ

ผลผลิต/ผลลัพธ์

มีการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านอาชีวศึกษา และด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่มีคุณภาพ เพิ่มจำนวนบัณฑิตในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน มีสมรรถนะ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ และสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล ประชาชนได้รับการฝึกอาชีพตามความถนัดและความสนใจ รวมทั้งมีผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในเชิงพาณิชย์ การให้การรักษาพยาบาล และการพัฒนาความเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของภูมิภาค

กลยุทธ์

1. เร่งผลิตและพัฒนากำลังคนสาขาที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ อาทิ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี แพทย์และพยาบาล
 2. เร่งผลิตและพัฒนาสมรรถนะกำลังคนด้านอาชีวศึกษาให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และรองรับพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ
 3. ส่งเสริมภาพลักษณ์การอาชีวศึกษา เร่งปรับค่านิยม และวางรากฐานทักษะอาชีพให้แก่ผู้เรียน ตั้งแต่ด้วยการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 4. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาผู้มีความสามารถพิเศษอย่างต่อเนื่องทุกระดับ
 5. เสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการผลิตและพัฒนากำลังคน โดยสร้างเครือข่ายความร่วมมือตามรูปแบบประชารัฐ ทั้งระหว่างองค์กรภายในและต่างประเทศ
 6. ส่งเสริมงานวิจัยและนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์ขยายโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต

ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผู้เรียนทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกันในทุกระดับและประเภทการศึกษา ได้รับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายตั้งแต่ระดับอนุบาลจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสามารถเรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สถานศึกษาในภูมิภาค/ชนบท ได้รับการยกระดับคุณภาพในการให้บริการ เด็กพิการและด้อยโอกาสได้รับโอกาสทางการศึกษาทั้งในระบบโรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน รวมทั้งสามารถเทียบโอนผลการเรียนและทักษะประสบการณ์เพื่อขอรับวุฒิการศึกษาเพิ่มขึ้นได้

กลยุทธ์

1. ประกันโอกาสการเข้าถึงบริการทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนในทุกพื้นที่ ครอบคลุมถึงคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีความต้องการพิเศษ
2. ส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบ และการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสนใจและวิถีชีวิตของผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย
3. เร่งสร้างความเข้มแข็งของระบบการเทียบโอนความรู้และประสบการณ์ให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างกว้างขวาง
4. จัดหาทุนและแหล่งทุนทางการศึกษา
5. เร่งพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่เอื้อต่อการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ มีความหลากหลาย และสามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา
ผลผลิต/ผลลัพธ์

ผู้เรียน สถานศึกษาและหน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับทุกประเภทการศึกษาเข้าถึง ทรัพยากร และระบบเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ มีองค์ความรู้ เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น รวมทั้งมีศูนย์กลางในการจัดเก็บรวบรวม สื่อการเรียน การสอนแบบดิจิทัลที่ทันสมัย และระบบฐานข้อมูลกลางทางการศึกษาของประเทศที่ถูกต้อง และเป็นปัจจุบัน

กลยุทธ์

1. พัฒนาระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาและการบริหารจัดการที่ทันสมัย และไม่ซ้ำซ้อน ให้ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาระบบการจัดทำระบบฐานข้อมูลกลางทางการศึกษาของประเทศ ระบบ การรายงานผล ของฐานข้อมูลโดยเชื่อมโยงข้อมูลการศึกษาทุกระดับ/ประเภทการศึกษา ให้ภาพเป็นปัจจุบัน และมีมาตรฐานเดียวกัน
3. ผลิตและพัฒนาโปรแกรมประยุกต์หรือสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ให้ผู้เรียน สถานศึกษา และหน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับ/ประเภทการศึกษา นำมาใช้เพิ่มคุณภาพการเรียนรู้ อย่างเป็นระบบ
4. จัดทำอุปกรณ์ /ทรัพยากรพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้กับผู้เรียนอย่าง เพียงพอ ทั่วถึง และเหมาะสมกับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์พัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการ จัดการศึกษา

ผลผลิต /ผลลัพธ์

ระบบบริหารจัดการมีความคล่องตัวในการบริหารงานการศึกษามากยิ่งขึ้น มีความโปร่งใส และเป็นที่ยอมรับของผู้รับบริการ โครงสร้างของกระทรวงได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพ โดยการ กระจายอำนาจลงไปสู่ส่วนภูมิภาคและสถานศึกษา และมีกลไกการส่งเสริมให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการ สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทมีธรรมาภิบาล ในการบริหาร รวมทั้งผู้เรียนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น มีศักยภาพเพื่อไปประกอบอาชีพ ในท้องถิ่นได้

กลยุทธ์

- 6.1 ปรับปรุงกลไกการบริหารจัดการการศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นด้าน คุณธรรม ความโปร่งใส ทั้งในระดับส่วนกลาง และในพื้นที่ระดับภาค/จังหวัด
- 6.2 พัฒนาระบบบริหารงานงบประมาณ/การเงินให้มีประสิทธิภาพ

6.3 ยกระดับคุณภาพการศึกษาตอบสนองการสร้างอาชีพและเพิ่มคุณภาพชีวิต ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความสามัคคี และเสริมสร้างความมั่นคงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

6.4 เร่งส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษา รวมทั้ง สนับสนุน ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

6.5 เสริมสร้างภาพลักษณ์หน่วยงานให้เกิดความร่วมมือ และสร้างเครือข่าย/ ความเป็นภาคีหุ้นส่วน กับองค์กรทั้งภายในและต่างประเทศ

6.6 ส่งเสริมและขยายผลให้สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความพร้อม พัฒนาเป็นสถานศึกษานิติบุคคลในกำกับ

จากแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ สรุปได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการ มีแผนพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การผลิต พัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การผลิตและพัฒนากำลังคน รวมทั้งงานวิจัยที่สอดคล้องกับ ความต้องการของการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ยังต้องการมุ่งเน้นการขยายโอกาสการเข้าถึงบริการ ทางการศึกษา และการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตลอดชีวิต อีกทั้งยังส่งเสริมและพัฒนาระบบเทคโนโลยี ดิจิทัลเพื่อการศึกษา พร้อมทั้งพัฒนาระบบบริหารจัดการและส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วม ในการ จัดการศึกษา เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลในอนาคตต่อไป

การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะ พบว่ามีนักคิด นักวิชาการ ได้อธิบายไว้ดังนี้

Best, Brockmeyer, Kleven, Spinnewijn and Waseem (2015, p. 1325) ได้กำหนด กระบวนการพัฒนาสมรรถนะ ดังนี้

1. การประเมินสมรรถนะควรมี การประเมินและกำหนดสมรรถนะระดับองค์กรระดับทีม ระดับบุคคล เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาสมรรถนะ อาจเป็นแบบบันทึกการพัฒนาหรืออาจใช้รูปแบบต้นไม้ การพัฒนาซึ่งเหมาะที่จะใช้ในการพัฒนาสมรรถนะของทีมงาน โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนการฝึกอบรม และพัฒนา การสร้างหลักสูตร การปฐมนิเทศ การบริหารการปฏิบัติงาน การบริหารสมรรถนะ และการสร้างระบบสนับสนุนการเรียนรู้

2. การวางแผนพัฒนาสมรรถนะ กล่าวคือ สมรรถนะขององค์กรขึ้นอยู่กับสมรรถนะ ระดับบุคคลที่จะต้องมีการวิเคราะห์งานที่ทำ โดยแปลงวิสัยทัศน์มาสู่แผนปฏิบัติย่อย แล้วกำหนด เป็นกลุ่มงานหรือสาขาย่อย ๆ กำหนดวัตถุประสงค์ที่สำคัญ กำหนดเป็นความสามารถของแต่ละบุคคล ที่พึงมีแยกเป็นทักษะย่อย ๆ แล้วจัดเป็นกลุ่มทักษะ โดยผ่านกระบวนการจัดการความรู้ ซึ่งขั้นตอน ในการพัฒนาสมรรถนะสามารถเริ่มจากการให้บุคลากรได้สำรวจตนเอง และบันทึกรายการสมรรถนะ ที่เห็นว่าสำคัญที่สุด มีจุดแข็ง และเป้าหมายอย่างไร มีวัตถุประสงค์ในแต่ละสมรรถนะอย่างไร จะวางแผนการพัฒนาในปีต่อไปอย่างไร รวมทั้งแผนการพัฒนาระยะยาว สมรรถนะระดับบุคคล จะต้องมีความสอดคล้องหรือสนับสนุนสมรรถนะหลักขององค์กรหรือแผนก ดังนั้นในการพัฒนา

สมรรถนะของผู้ปฏิบัติงานสายสนับสนุน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการปฏิบัติงานนั้น จะต้องตั้งคำถามสำหรับตนเอง 3 ข้อ คือ 1) งานที่ตนเองรับผิดชอบมีความหมายหรือความสำคัญอย่างไร 2) กิจกรรมของงานที่สำคัญที่สุด มีอะไรบ้าง 3) เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์หลักของงานมีประสิทธิภาพ

3. การปฏิบัติตามแผนโดยทั่วไปใช้ในการฝึกอบรมและการพัฒนาตามกระบวนการพัฒนาที่กำหนดไว้

4. การประเมินความก้าวหน้าในการพัฒนาสมรรถนะเป็นระยะ ๆ

Sun and Jiang (2018, p. 110) การนำสมรรถนะไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สามารถทำได้หลายประการ คือ

1. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Planning) กล่าวคือ การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ทั้งความต้องการเกี่ยวกับตำแหน่ง ซึ่งจะต้องเกี่ยวข้องกับการกำหนดสมรรถนะในแต่ละตำแหน่งเพื่อให้ทราบว่าในองค์การมีคนที่เหมาะสมจะต้องมีสมรรถนะใดบ้าง เพื่อให้สอดคล้องกับการวางกลยุทธ์ขององค์การ

2. การคุณค่าของงานและการบริหารค่าจ้างและเงินเดือน (Job Evaluation of Wage and Salary Administration) กล่าวคือ สมรรถนะสามารถนำมาใช้ในการกำหนดค่างานได้ (Compensable Factor) โดยใช้วิธีให้คะแนน (Point Method) ด้วยการกำหนดปัจจัยแล้วให้คะแนนความสำคัญของปัจจัยว่ามีความจำเป็นต้องใช้ในตำแหน่งงานนั้น ๆ มากน้อยแค่ไหน

3. การสรรหาและการคัดเลือก (Recruitment and Selection) กล่าวคือ การค้นหาและคัดเลือกบุคคลที่มีสมรรถนะตามที่กำหนดไว้ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับตำแหน่งงาน

4. การบรรจุตำแหน่ง กล่าวคือ ก่อนการจะให้รับตำแหน่งนั้นควรคำนึงถึงสมรรถนะของผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือมีความสามารถตรงตามตำแหน่งที่ต้องการหรือไม่

5. การฝึกอบรมและพัฒนา (Training and Development) กล่าวคือ การให้ความรู้ โดยการฝึกอบรมและพัฒนา โดยการดำเนินการฝึกอบรมนั้นจะต้องให้สอดคล้องกับสมรรถนะของบุคลากรให้เต็มขีดสุดของแต่ละคน

6. การวางแผนสายอาชีพและการสืบทอดตำแหน่ง (Career Planning and Succession Planning) กล่าวคือ การวางแผนเส้นทางอาชีพ (Career Path) ในแต่ละเส้นทางที่แต่ละคนก้าวเดินไปในแต่ละขั้นตอนนั้นต้องมีสมรรถนะด้านใดบ้าง องค์การจะช่วยเหลือให้ก้าวหน้าได้อย่างไร และตนเองจะต้องพัฒนาด้านใดบ้าง ในองค์การจะต้องมีการสร้างบุคคลขึ้นมาแทนในตำแหน่งบริหารเป็นการสืบทอด จะต้องมีการวัดสมรรถนะเพื่อนำไปสู่การพัฒนา ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการฝึกอบรมต่อไป

7. การโยกย้าย การเลิกจ้าง การเลื่อนตำแหน่ง (Rotation Termination and Promotion) กล่าวคือ ความสามารถของบุคคลหรือสมรรถนะของบุคคลนั้น จะเป็นเหตุให้มีการเปลี่ยนแปลงในการโยกย้าย การเลิกจ้าง และการเลื่อนตำแหน่งตามความเหมาะสม

8. การจัดการผลการปฏิบัติงาน (Performance Management) กล่าวคือ หลักการจัดการทางคุณภาพที่เรียกว่า วงจรคุณภาพ PDCA มาใช้ในการวางแผนทรัพยากรมนุษย์ โดยเริ่มตั้งแต่การวางแผนที่ต้องคำนึงถึงสมรรถนะของบุคคล ต่อมาคือ วางคนให้เหมาะสมกับงานและความสามารถ รวมทั้งการติดตามการทำงาน และการประเมินผลก็พิจารณาจากสมรรถนะเป็นสำคัญ และนำผลที่ได้ไปปรับปรุงต่อไป

ซึ่งสอดคล้องกับ Klineburger and Harrison (2015, p. 42) ซึ่งได้นำเสนอการพัฒนาสมรรถนะไปประยุกต์ใช้ได้ 8 ประการ คือ

1. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Planning)
2. การตีค่างานและการบริหารค่าจ้างและเงินเดือน (Job Evaluation of Wage and Salary Administration)
3. การสรรหาและการคัดเลือก (Recruitment and Selection)
4. การบรรจุตำแหน่ง ก็ควรคำนึงถึงสมรรถนะของผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือมีความสามารถตรงตามตำแหน่งที่ต้องการ
5. การฝึกอบรมและพัฒนา (Training and Development)
6. การวางแผนสายอาชีพและการสืบทอดตำแหน่ง (Career Planning and Succession Planning)
7. การโยกย้าย การเลิกจ้าง การเลื่อนตำแหน่ง (Rotation Termination and Promotion)
8. การจัดการผลการปฏิบัติงาน (Performance Management)

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะ สรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาสมรรถนะควรประกอบไปด้วย 8 ประการ คือ

1. การวางแผนทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Planning)
2. การตีค่างานและการบริหารค่าจ้างและเงินเดือน (Job Evaluation of Wage and Salary Administration)
3. การสรรหาและการคัดเลือก (Recruitment and Selection)
4. การบรรจุตำแหน่ง ก็ควรคำนึงถึงสมรรถนะของผู้มีคุณสมบัติเหมาะสมหรือมีความสามารถตรงตามตำแหน่งที่ต้องการ
5. การฝึกอบรมและพัฒนา (Training and Development)
6. การวางแผนสายอาชีพและการสืบทอดตำแหน่ง (Career Planning and Succession Planning)
7. การโยกย้าย การเลิกจ้าง การเลื่อนตำแหน่ง (Rotation Termination and Promotion)
8. การจัดการผลการปฏิบัติงาน (Performance Management)

2.2 ข้อมูลศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2555) ได้มีประกาศจัดตั้งศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศที่สองขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถของคนไทยในเวทีระหว่างประเทศและเป็นประชากรที่มีศักยภาพในประชาคมอาเซียน โดยบทบาทหน้าที่ของศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น มีบทบาทหน้าที่ดังนี้

2.2.1 เป็นศูนย์ประสานการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้และทักษะภาษา การส่งเสริมอัจฉริยภาพ และประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน

2.2.2 เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครู

2.2.3 เป็นศูนย์ประสานหรือศูนย์กลางดำเนินงานจัดกิจกรรมวิชาการเพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้เรียนในโรงเรียนเครือข่ายของตน อาทิ การจัดค่ายภาษาและวัฒนธรรม การประกวดและแข่งขันทักษะภาษาต่างประเทศที่สอง ตลอดจนการแสดงผลทางวัฒนธรรม เป็นต้น

2.2.4 เป็นศูนย์ประสานงานเครือข่ายนิเทศการเรียนรู้ ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหวทางวิชาการ ผลงานและนวัตกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียน

ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น มีจำนวน 27 ศูนย์ ประกอบด้วย

1. โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ กรุงเทพมหานคร สังกัด สพม. เขต 1
2. โรงเรียนวัดราชโอรส กรุงเทพมหานคร สังกัด สพม. เขต 1
3. โรงเรียนเทพศิลา กรุงเทพมหานคร สังกัด สพม. เขต 2
4. โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี สังกัด สพม. เขต 3
5. โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม จังหวัดปทุมธานี สังกัด สพม. เขต 4
6. โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย จังหวัดลพบุรี สังกัด เขต 5
7. โรงเรียนกาญจนาอนุเคราะห์ จังหวัดกาญจนบุรี สังกัด สพม. เขต 8
8. โรงเรียนประจวบวิทยาลัย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สังกัด สพม. เขต 10
9. โรงเรียนวิเชียรมาตุ จังหวัดตรัง สังกัด สพม. เขต สังกัด สพม. เขต 13
10. โรงเรียนสตรีภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต สังกัด สพม. เขต 14
11. โรงเรียนวรรณารัตน์เฉลิม จังหวัดสงขลา สังกัด สพม. เขต 16
12. โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี สังกัด สพม. เขต 18
13. โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล จังหวัดอุดรธานี สังกัด สพม. เขต 20
14. โรงเรียนบึงกาฬ จังหวัดบึงกาฬ สังกัด สพม. เขต 21

15. โรงเรียนมุกดาวิทยานุกูล จังหวัดมุกดาหาร สังกัด สพม. เขต 22
16. โรงเรียนปรางค์กู๋ จังหวัดศรีสะเกษ สังกัด สพม. เขต 28
17. โรงเรียนเบญจมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี สังกัด สพม. เขต 29
18. โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี สังกัด สพม. เขต 29
19. โรงเรียนวิจิตรวิทยา จังหวัดอุบลราชธานี สังกัด สพม. เขต 29
20. โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย จังหวัดนครราชสีมา สังกัด สพม. เขต 31
21. โรงเรียนสิรินธร จังหวัดสุรินทร์ สังกัด สพม. เขต 33
22. โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ สังกัด สพม. เขต 34
23. โรงเรียนลำปางกัลยาณี จังหวัดลำปาง สังกัด สพม. เขต 35
24. โรงเรียนสามัคคีวิทยาคม จังหวัดเชียงราย สังกัด สพม. เขต 36
25. โรงเรียนพิริยาลัย จังหวัดแพร่ สังกัด สพม. เขต 37
26. โรงเรียนเฉลิมขวัญสตรี จังหวัดพิษณุโลก สังกัด สพม. เขต 39
27. โรงเรียนพิษณุโลกพิทยาคม จังหวัดพิษณุโลก สังกัด สพม. เขต 39

ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ถูกแต่งตั้งจากคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเครือข่ายและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย มีประสิทธิภาพ อีกทั้งการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย โดยแบ่งการจัดการกระจายตามภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วประเทศ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

พชรวิทย์ จันทรศิริสิริ (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
- 2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะหลักเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะหลักของข้าราชการครู ขั้นตอนที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi stage

random sampling) 352 ตัวอย่าง ขั้นตอนที่ 3 การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ 10 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) โดยใช้การบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า 1) สมรรถนะหลักของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 4 ด้าน 11 องค์ประกอบย่อย 2) ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะหลักของข้าราชการครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยอยู่ในระดับมากทุกด้าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะหลักกับประสิทธิภาพการทำงาน โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) รูปแบบและเทคนิควิธีการพัฒนาสมรรถนะหลัก 4 สมรรถนะที่เหมาะสมของข้าราชการครูเพื่อนำไปพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานมี 13 ประเด็น และมีเทคนิควิธีการพัฒนารวม 9 วิธีคือ การสัมมนา การประชุม ปฏิบัติการ การระดมสมอง การฝึกอบรม การสอนงาน การศึกษาดูงานการประชุมกลุ่มย่อย การจัดกิจกรรมเสริม และการบรรยาย

วริญญา ศิลาคโคตร (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในบริบทประชาคมอาเซียน ของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพ เปรียบเทียบและศึกษาข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2556 จำนวน 283 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan และการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามขนาดของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับ จำนวน 50 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t และค่า F และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลวิจัยพบว่า 1. การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลอุบลราชธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2. ผลการเปรียบเทียบและความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนคาทอลิก ที่มีตำแหน่งและประสบการณ์ทำงานไม่แตกต่างกัน โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3. ข้อเสนอแนะของผู้บริหารและครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการระดับปฐมวัยในบริบทประชาคมอาเซียนของโรงเรียนคาทอลิก สังกัดสังฆมณฑลอุบลราชธานี ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรควรทำหลักสูตรที่ส่งเสริมการเรียนรู้ด้านเนื้อหาเกี่ยวกับประชาคมอาเซียน

โดยผู้เชี่ยวชาญและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับบริบทของประเทศอาเซียน

2) ด้านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ควรจัดประสบการณ์เรียนรู้เรื่อง ศิลปะ วัฒนธรรม และภาษา อื่นๆนอกจากภาษาอังกฤษ เช่น ภาษาจีน ญี่ปุ่น ลาว โดยใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาฝึกทักษะทางภาษา

3) ด้านสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ควรจัดสรรงบประมาณส่งเสริมพัฒนาการผลิตสื่อ มุม การเรียนรู้ วัฒนธรรม สังคมของประเทศอาเซียนเพื่อดึงดูดความสนใจในสื่อการสอนแบบ ICT

4) ด้านการจัดแหล่งเรียนรู้ ควรจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนเรียนรู้เกี่ยวกับกลุ่มประเทศในอาเซียนในทั้งในและนอกห้องเรียน และ

5) ด้านการนิเทศภายในควรมีแผนงาน โครงการนิเทศ ติดตามภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

สมเด็ยว เกตุอินทร์ (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบาย การปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 โดยมีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1) ศึกษาสภาพ ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ 2) พัฒนากลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และ 3) ประเมินกลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นปีการศึกษา 2557 ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประกอบด้วย 5 อำเภอ ได้แก่ อำเภอฝาง อำเภอแม่เมาะ อำเภอไชยปราการ อำเภอเชียงดาว อำเภอเวียงแหง จำนวน 152 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นผู้บริหาร สถานศึกษาจำนวน 152 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาจำนวน 152 คน และครูผู้สอน ภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจำนวน 50 คน รวมประชากรในการวิจัยทั้งสิ้น 354 คน สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหา การเรียนการสอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานต่างกัน และขาดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ผู้สอนไม่มีความเป็นมืออาชีพ เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในทักษะการสอนวิชาภาษาอังกฤษ กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนยังขาดความต่อเนื่อง และชั่วโมงเรียน รายวิชา ภาษาอังกฤษน้อยเกินไป โรงเรียนยังขาดแคลนวัสดุ อุปกรณ์ ในการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อยู่ในบริบทที่ห่างไกลและทุรกันดาร อาคารห้องเรียนไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนภาษาอังกฤษ การวัดและประเมินผลของสถานศึกษา ครูขาดทักษะในการออกข้อสอบการประเมินด้านการคิดวิเคราะห์ที่ได้ ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ และไม่สามารถอ่านโจทย์ให้เข้าใจได้ และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง กับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของสถานศึกษาที่อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้ ความสามารถของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ครูควรมีการจัดทำแผนการเรียนรู้ รองลงมาคือ ครูควรมีการวัด ประเมินผลตามสภาพจริง ปัจจัยด้านความแตกต่างทางชาติพันธุ์ และรองลงมาคือ สภาพบริบท

ความพร้อมของครอบครัว ผลการพัฒนากลยุทธ์ขับเคลื่อนนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่ากลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเป็นประชาคมอาเซียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประกอบด้วย 5 ประเด็นกลยุทธ์ 8 กลยุทธ์ 27 มาตรการ 27 ตัวชี้วัด ดังนี้ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 1 ด้านนโยบายและหลักสูตร ประกอบด้วย กลยุทธ์เร่งรัดนโยบายการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐาน (CEFR) เป็นกรอบแนวคิดหลักในการบริหารจัดการและดำเนินการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 2 ด้านวิธีการจัดการเรียนการสอนของครู ประกอบด้วย กลยุทธ์ยกระดับความสามารถการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และกลยุทธ์ช่วยเหลือแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 3 ด้านคุณสมบัติของครูสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย กลยุทธ์พัฒนาสมรรถนะและทักษะทางภาษาอังกฤษ ให้กับครูผู้สอนอย่างเป็นระบบ ประเด็นกลยุทธ์ที่ 4 ด้านการจัดสภาพแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน ประกอบด้วย กลยุทธ์ส่งเสริมโครงการพิเศษด้านภาษาอังกฤษ กลยุทธ์สนับสนุนให้ครูมีการพัฒนาสื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ กลยุทธ์ส่งเสริมเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษของนักเรียน ผู้ปกครอง และสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน ประเด็นกลยุทธ์ที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล ประกอบด้วยกลยุทธ์ พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ผลการประเมินกลยุทธ์การขับเคลื่อนนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อการเป็นประชาคมอาเซียน ของสถานศึกษาในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 พบว่า ผู้เชี่ยวชาญส่วนใหญ่ พิจารณาความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

อรุณพ จินะวัฒน์ (2559) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาตนเองของผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยผู้ประกอบวิชาชีพครู จำเป็นต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างต่อเนื่อง โดยมีทักษะการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ คือ การสร้างบรรยากาศให้เกิดความรู้สึก หรือทัศนคติทางบวก ในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลง การแสวงหาความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตนเอง และการปรับปรุงตนเอง โดยแสวงหาการสนับสนุนจากบุคคลในอาชีพเดียวกัน จุดเริ่มต้นของการพัฒนาตนเองของผู้ประกอบวิชาชีพครู คือ การประเมินความสามารถของตนเอง เพื่อนำไปสู่การวางแผน การพัฒนาอย่างรอบด้าน ทั้งนี้ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาก็เป็นสิ่งสำคัญยิ่งที่จะมุ่งให้เกิดความสำเร็จ ในทุกขั้นตอนของการพัฒนาตน ซึ่งได้แก่ วัฒนธรรมการสนับสนุน บริบทของสถานศึกษา ระดับการพัฒนาของสถานศึกษา เวลา งบประมาณ ขั้นตอนในการพัฒนาวิชาชีพ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการสอน และบทบาทขององค์การด้านวิชาชีพ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวจะส่งผลสำคัญต่อการพัฒนาตนที่มีประสิทธิภาพ และความยั่งยืนของผู้ประกอบวิชาชีพครู

ดรัลรัตน์ ภิรมกิจ (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะ การสอนของครูภาษาไทยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะของครูภาษาไทย กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูที่สอนวิชาภาษาไทย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา ในปีการศึกษา 2557 โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 456 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นด้านความรู้ของครูภาษาไทย คือ 0.932 ด้านทักษะของครูภาษาไทย คือ 0.848 และด้านคุณลักษณะของครูภาษาไทย คือ 0.910 วิเคราะห์ ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ และวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principal Component Analysis) และ การหมุนแกน องค์ประกอบแบบตั้งฉาก (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธีอีควอแมกซ์ (Equamax Rotation) ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทยด้านความรู้ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ด้านจิตวิทยาการศึกษา 2) ความรู้ด้านหลักสูตร การวัดและการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทย 3) ความรู้ในการสอนวิชาภาษาไทย 4) ความรู้ด้านกฎหมาย การศึกษา และ 5) ความรู้ในการใช้สื่อการสอน โดยทั้ง 5 องค์ประกอบสามารถอธิบาย องค์ประกอบ สมรรถนะการสอนของครูภาษาไทยด้านความรู้ได้ร้อยละ 70.898 องค์ประกอบ สมรรถนะการสอน ของครูภาษาไทยด้านทักษะประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ทักษะการสอน การวัด และ ประเมินผลการเรียนรู้ 2) ทักษะด้านการใช้สื่อการสอน 3) ทักษะการใช้จิตวิทยาการสอนภาษาไทย และ 4) ทักษะการใช้ภาษาไทย โดยทั้ง 4 องค์ประกอบสามารถอธิบายองค์ประกอบสมรรถนะการ สอนของครูภาษาไทยด้านทักษะได้ร้อยละ 60.551 องค์ประกอบสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทย ด้านคุณลักษณะ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ 1) คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพและจรรยาบรรณ วิชาชีพทางการศึกษา 2) คุณลักษณะด้านประสิทธิภาพของการ สอนและการพัฒนาชุมชน 3) คุณลักษณะด้านความมีปฏิสัมพันธ์และเสียสละ และ 4) คุณลักษณะ ด้านความทันสมัย และ ความริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานด้านภาษาไทย โดยทั้ง 4 องค์ประกอบสามารถอธิบายองค์ประกอบ สมรรถนะการสอนของครูภาษาไทยด้านคุณลักษณะได้ร้อยละ 64.012.

โชติ แยมแสง (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐาน ความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสาระความรู้และสมรรถนะ มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบการวิชาชีพครู 2) หาลำดับความต้องการพัฒนามาตรฐานความรู้ 3) หาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบการวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะ และ 4) หาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้และสมรรถนะของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต

วิชาชีพครูก่อนเข้ารับการศึกษา ประชากรคือนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้ง 11 ด้าน มีระดับสาระความรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่าคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมา ได้แก่ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ส่วนการประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในลำดับต่ำสุด ระดับสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่าคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ความเป็นครู ส่วนหลักสูตรอยู่ในลำดับต่ำสุด ลำดับความต้องการพัฒนามาตรฐานความรู้ปรากฏว่ามาตรฐานความเป็นครูมีความสำคัญสูงสุด รองลงมา ได้แก่ จิตวิทยาสำหรับครู ส่วนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ในลำดับต่ำสุด ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูกับสาระความรู้และสมรรถนะ ปรากฏว่าไม่มีลักษณะผู้ประกอบวิชาชีพครูที่มีความสัมพันธ์กับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ ผู้ประกอบวิชาชีพครู ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้มากที่สุดคือจิตวิทยาสำหรับครู รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ส่วนภาษาและวัฒนธรรมอยู่ในลำดับต่ำสุด และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมรรถนะมากที่สุดคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

พงษ์ศักดิ์ ต้วงทา (2557) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะวิชาชีพครูของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 เพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลกเขต 1 กลุ่มเป้าหมายเป็นครูผู้สอนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน พิษณุโลก เขต 1 จำนวน 860 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินสมรรถนะครูผู้สอนเพื่อใช้สำหรับการประเมินครูผู้สอนมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ด้านความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเท่ากับ 0.98 และการตรวจสอบด้านความเที่ยง (Reliability) มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค เท่ากับ 0.99 และนำข้อมูลที่ได้นำวิเคราะห์เป็นเนื้อหาโดยการสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาตัวชี้วัดสมรรถนะที่เหมาะสมเพื่อสร้างเป็นเครื่องมือวิจัยเป็นแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูประกอบด้วยสมรรถนะหลัก 7 ด้าน สมรรถนะประจำสายงาน 9 ด้าน และการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย (Mean) (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) (S.D) การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) ผลการวิจัย พบว่าสมรรถนะหลักทั้ง 7 ด้าน ด้านที่มีสมรรถนะสูงที่สุด คือ สมรรถนะด้านการบริการที่ดี ลำดับที่ 2 ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ ลำดับที่ 3 การทำงานเป็นทีม และลำดับสุดท้าย คือ ด้านการพัฒนาตนเอง และสมรรถนะประจำสายงาน พบว่าสมรรถนะสูงที่สุดคือ สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน ลำดับที่ 2 ด้านการพัฒนาผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ลำดับที่ 3 ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา และลำดับสุดท้าย คือ สมรรถนะด้านการพัฒนาหลักสูตร

การวิเคราะห์โมเดลโครงสร้างองค์ประกอบสมรรถนะวิชาชีพครู ด้วยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามโมเดลการวัดสมรรถนะวิชาชีพครูในสมรรถนะหลัก จำนวน 7 องค์ประกอบ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) จิตวิทยาสำหรับครู 2) ความเป็นครู 3) การพัฒนาตนเอง 4) การมุ่งผลสัมฤทธิ์ 5) การทำงานเป็นทีม 6) การบริการที่ดี 7) วินัย คุณธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครูและโมเดลการวัดสมรรถนะวิชาชีพครูในสมรรถนะประจำสายงาน จำนวน 9 องค์ประกอบ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ภาวะผู้นำครู 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การสร้างความร่วมมือกับชุมชน 4) วิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยทางการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) การวัดและการประเมินผลการศึกษา 6) ภาษาเทคโนโลยีสำหรับครูและนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา 7) ความรู้ในเนื้อหาวิชา 8) การพัฒนาผู้เรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 9) การจัดการเรียนรู้และการบริหารจัดการชั้นเรียน

แนวทางในการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครู ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการพัฒนาความรู้ ประกอบด้วย 1) การอบรม/สัมมนา 2) การประชุม การสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้ 3) การสร้างเครือข่ายทางความรู้ 4) Training on the job
2. ขั้นการสร้างความเข้าใจ ประกอบด้วย 1) กำหนดสถานการณ์/ออกแบบแนวทางการพัฒนาตนเอง 2) วิเคราะห์/ระดับความคิดเห็นโดยการสร้างความเข้าใจแบบการรวมกลุ่ม สร้างความเข้าใจแบบ Face to Face สร้างความเข้าใจโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3) สรุปลงความรู้ออกแบบแผนการพัฒนาระบบการสร้างความเข้าใจ ควรยึดรูปแบบที่สอดคล้องกับความต้องการของครูและสำนักงาน เพื่อให้เชื่อมโยงความรู้ต่อบทบาทหน้าที่ โดยการสร้างกรอบความรู้ ความเข้าใจให้ตรงตามกลุ่มเป้าหมาย
3. ขั้นการวางแผนการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย 1) การสร้างเครือข่ายความรู้ 2) กำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มเป้าหมายในการพัฒนาร่วมกัน ระหว่างครู นักเรียน และผู้ปกครอง จะต้องสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ 3) การปฏิบัติงาน ประกอบด้วย การวางแผนการปฏิบัติงาน การประเมินผลและติดตามผล
4. ขั้นกำกับและติดตามผลงาน ประกอบด้วย 1) วางแผนการกำกับติดตามผลงาน 2) เลือกใช้เครื่องมือการกำกับติดตามผลงาน 3) ออกแบบการกำกับติดตามเน้นการมีส่วนร่วม
5. ขั้นตรวจสอบและประเมินผล โดยผู้ที่มีหน้าที่ประเมิน ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน เครือข่ายทางการศึกษา ศึกษานิเทศก์ และการประเมินแบบ 360 องศาประกอบด้วย 1) วิเคราะห์ผลการดำเนินงาน 2) สรุปลง/เปรียบเทียบ 3) บริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศ 4) ปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาเป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง (2552) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครและโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น และเพื่อนำเสนอวิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร จำนวน 383 คน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่นจำนวน 179 คน และครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครจำนวน 12 คน ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะประเทศญี่ปุ่น จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสำรวจแบบการเรียนภาษาอังกฤษฉบับภาษาไทยและฉบับภาษาญี่ปุ่น แบบสังเกตวิธีการสอนภาษาอังกฤษ และตารางวิเคราะห์ความสอดคล้องระหว่างแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกับวิธีการสอนภาษาอังกฤษวิธีต่าง ๆ ผลการวิจัยพบว่า 1. จากแบบการเรียนภาษาอังกฤษ 5 ด้าน คือ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านอารมณ์ ด้านสังคม ด้านการรับรู้ภาษา และด้านวัฒนธรรมรวม 50 ข้อ พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่นมีแบบการเรียนเหมือนกัน 23 ข้อ มีแบบการเรียนที่ต่างกันโดยเป็นแบบการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานครอย่างเดียวนั้น 12 ข้อ ได้แก่ ฉันชอบเรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียนที่จัดโต๊ะเก้าอี้ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างมีระบบระเบียบ ฉันชอบฟังและตั้งใจฟังสิ่งที่ครูสอน ฉันชอบเรียนในห้องเรียนที่ทุกคนทำกิจกรรมการเรียนอย่างเป็นระเบียบ ฉันชอบครูภาษาอังกฤษที่เข้าสอนตรงเวลา ฉันชอบเรียนและฝึกใช้ภาษาแบบทักษะสัมพันธ์ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ฉันทำงานหรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายตามลำดับความสำคัญ ก่อน-หลัง ฉันจะวางแผนในการทำงานเพื่อทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามกำหนด ฉันสามารถทำกิจกรรมทางภาษา และเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีในห้องเรียนที่มีบรรยากาศเย็นสบาย ฉันชอบการเรียนที่ให้ฉันฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยการทำแบบฝึกหัด ฉันชอบเรียนและฝึกใช้ภาษาแบบแยกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ฉันทำงานและทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี ไม่ว่าจะสนใจหรือไม่ก็ตาม ฉันทำงานและทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามกำหนดเสมอ โดยไม่ต้องให้ใครมาคอยเตือน และเป็นแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่นอย่างเดียวนั้น 3 ข้อ ได้แก่ ฉันชอบทำกิจกรรมทางภาษาที่มีการให้รางวัล ฉันสามารถทำกิจกรรมทางภาษาและเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีในห้องเรียนที่มีบรรยากาศอุ่นสบาย ฉันชอบเรียน

ภาษาอังกฤษในห้องเรียนที่จัดโต๊ะ เก้าอี้ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ อย่างยืดหยุ่น และสะดวกในการทำกิจกรรม

2. วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร ได้แก่ วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และการแปล วิธีการสอนแบบเงียบ วิธีการสอนตามเอกัตภาพ วิธีการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบความรู้ความเข้าใจ และวิธีการสอนแบบตรง วิธีการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับแบบการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดเขตเมืองฟูกูโอกะ ประเทศญี่ปุ่น ได้แก่ วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ วิธีการสอนแบบเงียบ วิธีการสอนแบบตรง

วชิระ วิชชวรนนท์ (2552) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนากระบวนการจัดการความรู้ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา โดยมีจุดประสงค์ของการวิจัย 1) เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษและความต้องการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา 2) เพื่อสร้างกระบวนการจัดการความรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา 3) เพื่อทดลองใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา กลุ่มให้ข้อมูลจำแนกตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้ คือ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เป็นผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่มีวุฒิทางภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ เขต 2 จำนวน 242 คน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เป็นคณาจารย์ที่มีความรู้ประสบการณ์ในการสอนและการฝึกอบรมครูผู้สอน จำนวน 17 คน และตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ที่ไม่มีวุฒิทางภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 2 ที่สนใจผลการศึกษาวิจัย พบว่า 1. ปัญหาการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 และ เขต 2 โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปัญหาสูงสุด 3 อันดับแรก พบว่าขาดทักษะการฟังการพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ขาดความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และขาดความสามารถในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน ส่วนความต้องการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ พบว่า ความต้องการพัฒนาทักษะการสอนด้านการพูดมากที่สุด

2. กระบวนการจัดการความรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา ซึ่งได้นำแนวคิดและทฤษฎีการจัดการความรู้ที่มีอยู่ในปัจจุบันและนำกระบวนการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ P-D-C-A มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ได้รูปแบบการจัดกิจกรรมที่หลากหลายโดยประสานกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) โดยนำกระบวนการขั้นการวางแผน (Planning) ขั้นการปฏิบัติการ (Action) ขั้นการสังเกตการณ์

(Observation) และขั้นการสะท้อนผล (Reflection) ผสมผสานกับกระบวนการจัดการความรู้ มาประยุกต์ใช้ได้รูปแบบกิจกรรมกระบวนการจัดการความรู้ 10 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นการกำหนดเป้าหมาย 2) ขั้นการสร้างและแสวงหาความรู้ 3) ขั้นการจัดการเรียนรู้ให้เป็นระบบ 4) ขั้นการประมวลและกลั่นกรองความรู้ 5) ขั้นการเข้าถึงความรู้ 6) ขั้นการแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ 7) ขั้นการเรียนรู้ 8) ขั้นจัดทำแหล่งจัดเก็บความรู้ 9) ขั้นประเมินกระบวนการจัดการความรู้ 10) ขั้นการปรับปรุงกระบวนการจัดการความรู้ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของกระบวนการจัดการความรู้ ซึ่งพบว่าอยู่ในระดับมากทุกขั้นตอน 3. การทดลองใช้กระบวนการจัดการความรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา จากการประเมินกิจกรรมและการสนทนากลุ่ม พบว่ามีผลดีต่อการพัฒนาครูทั้งในด้านการพัฒนาองค์ความรู้ของครูผู้สอน ได้แก่ การพัฒนาวิธีการสอน การเขียนแผนการสอน การออกเสียงสระพยัญชนะ ในด้านการพัฒนานวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษ ได้แก่ การผลิตสื่อการสอน การร้องเพลง การเล่นเกมทางภาษาอังกฤษ ในด้านตัวผู้เรียน พบว่านักเรียนให้ความสนใจภาษาอังกฤษมากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ จะเห็นได้ว่า สมรรถนะของครูนั้นที่ตีขึ้นได้จะต้องศึกษาปัญหาที่เกิดขึ้นจนทราบว่าต้องการพัฒนาหรือปรับปรุงด้านใด หลังจากนั้นนำมาหาแนวทางในการที่จะพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน เมื่อครูมีสมรรถนะที่ดีแล้วนั้นจะมีผลทำให้การเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้สมรรถนะจะตีขึ้นได้นั้น จะต้องได้รับการแก้ไขที่ตรงจุด รู้ว่าตนเองไม่ถนัดเรื่องใด ก็มุ่งเป้าพัฒนาด้านนั้น

การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน โดยเฉพาะครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นนั้น อ้างอิงจากการศึกษารูปแบบสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนแต่อาจมีความเหมือนหรือแตกต่างจากสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนทั่วไป ในด้านของความรู้และทักษะทางภาษาและการใช้สื่อ นวัตกรรมหรือรูปแบบในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากบริบทของเนื้อหา การจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

Carril, Sanmamed and Selles (2013) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของแนวทางในการสอนและการอบรม หนึ่งในเป้าหมายของการศึกษาคั้งนี้จะต้องแยกให้เห็นว่าสิ่งใดจะส่งผลกระทบต่อสมรรถนะการสอนของครู จากการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 166 คนะ สิ่งที่น่าสนใจที่ทำให้ครูมีสมรรถนะที่ดีขึ้น คือ จะต้องสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมครู ให้มีกระบวนการอบรมอย่างต่อเนื่อง ผลที่ได้รับคือ ครู มีความเข้าใจและมีการเปลี่ยนแปลงและสามารถใช้การสอบแบบระบบ E-Learning เพื่อพัฒนาระบบการเรียนการสอนได้ที่ยิ่งขึ้น

Copriady (2014) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของครูผู้สอนและกระบวนการเรียนรู้ของครู โดยกระบวนการฝึกอบรมให้มีคุณภาพและมาตรฐานของกระบวนการสอนและการศึกษาเรียนรู้ ซึ่งจะเริ่มต้นจากการรวบรวมข้อมูลและทำเป็นแบบสำรวจในหัวข้อหลักที่มีความเกี่ยวข้องกับสมรรถนะ กลุ่มตัวอย่างเป็นครูผู้สอนในประเทศอินโดนีเซีย และมีการวิเคราะห์ข้อมูล แบบ Multiple regression มีการวิเคราะห์ข้อมูลของประสิทธิภาพการเรียนรู้ จากการศึกษาพบว่า ระดับของสมรรถนะจะส่งผลกระทบต่อการทำงานของครู ซึ่งถ้าจะมีสมรรถนะที่ดีขึ้น จะต้องมีการออกแบบกระบวนการเรียนรู้ และการสอน จะต้องมีการวางแผนที่ดี และจะต้องมีเครื่องมือช่วยในกระบวนการสอน ทั้งนี้จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นและแนวทางในการพัฒนาจะต้องมีการปรับเปลี่ยนไปตามระดับความรู้ความสามารถของครูเพื่อส่งเสริมให้เกิดกลยุทธ์ต่อกระบวนการเรียนรู้ของครูในระดับที่มีคุณภาพ ดังนั้น จะช่วยให้ครูมีสมรรถนะที่ดีขึ้น

Ismail (2014) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะการสอนที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อนักเรียน จากการศึกษาพบว่า สมรรถนะที่เกิดขึ้นนั้นนอกจากความรู้ และวิธีการสอนแล้ว สิ่งที่เป็นปัจจัยสำคัญ คือ ประสบการณ์ในการสอน และสิ่งที่จำเป็นที่สุด คือ กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

Cydis (2014) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะของครูผู้สอนในอนาคต โดยทำการศึกษา การตรวจสอบลักษณะของการเรียนการสอนและการประเมินผล วิธีการเก็บข้อมูลจะรวบรวมข้อมูล จากอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้ทราบว่าหน้าที่ครู จะมีสมรรถนะที่ดีนั้นจะต้อง มีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นมาตรฐานสำหรับพัฒนาความรู้ความสามารถของครูและนักเรียน

จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ สรุปว่า สมรรถนะของครูนั้นที่ดีขึ้นได้ จะต้องสร้างโปรแกรมการฝึกอบรมครู ให้มีกระบวนการอบรมอย่างต่อเนื่อง และเมื่อครูมีสมรรถนะที่ดีแล้วนั้นจะมีผลทำให้การเรียนการสอนได้ที่ยั่งยืน นอกจากนี้สมรรถนะจะดีขึ้นได้นั้น จะต้องมีการออกแบบ กระบวนการเรียนรู้และการสอน จะต้องมีการวางแผนที่ดี และจะต้องมีเครื่องมือช่วยในกระบวนการสอน โดยวิธีนั้นจะต้องมีการปรับเปลี่ยนไปตามระดับความรู้ความสามารถของครูแต่ละบุคคล แต่อย่างไรก็ตามสิ่งที่สำคัญที่สุด กระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ให้ทราบว่าหน้าที่ครู จะมีสมรรถนะที่ดีนั้นจะต้องมีการประเมินผลอย่างต่อเนื่องเพื่อใช้เป็นมาตรฐานสำหรับพัฒนาความรู้ความสามารถของครูและนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ และมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสม

ระยะที่ 2 การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

ระยะที่ 1 การศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสม

1. คำถามการวิจัย

องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสม ควรมีอะไรบ้าง

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

3. กลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติ (Qualify) ไว้ดังนี้ คือ

3.1 เป็นผู้มีความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่นหรือ JLPT (การสอบวัดระดับความรู้ทางภาษาญี่ปุ่น ในระดับ N3 ขึ้นไป

3.2 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานสอนมากกว่า 3 ปีขึ้นไป

3.3 เป็นเจ้าของภาษา (ในกรณีครูผู้สอน)

3.4 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษา 5 ปีขึ้นไป

ผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิตามคุณสมบัติที่กำหนด จำนวน 5 คน โดยเลือกจากคุณสมบัติข้างต้นข้อใดข้อหนึ่ง ได้ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิระยะที่ 1

ที่	ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ	ระดับการศึกษา	ตำแหน่ง	ความเชี่ยวชาญ
1	นายวรกันต์ สาเมฆ	ศศ.บ. ภาษาญี่ปุ่น	ครู โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จ.อุบลราชธานี	การสอน ภาษาญี่ปุ่น
2	นางสาววรรณวิมล คำเชื้อ	ศศ.บ. ภาษาญี่ปุ่น	ครู โรงเรียนนารีนุกูล จ.อุบลราชธานี	การสอน ภาษาญี่ปุ่น
3	นางสาวพิชญากร หลานวงศ์	ศษ.บ. ภาษาญี่ปุ่น	ครู โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จ.กาฬสินธุ์	การสอน ภาษาญี่ปุ่น
4	ดร.กนกรัตน์ ศิริ	ปร.ด. เทคโนโลยี และสื่อสาร การศึกษา	รองผู้อำนวยการ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จ.กาฬสินธุ์	ด้านบริหาร/ การสอน
5	นายปิติภัทร พาโสมนัสสกุล	ศศ.ม. ภาษาอังกฤษ	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จ.กาฬสินธุ์	ด้านบริหาร/ การสอน

4. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่

- 4.1 สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
- 4.2 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน
- 4.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน
- 4.4 สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 4.5 สมรรถนะภาวะผู้นำครู
- 4.6 สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

5. เครื่องมือการวิจัย

แบบประเมินองค์ประกอบที่สร้างจากตัวแปรที่ศึกษา โดยลักษณะเครื่องมือเป็นแบบสอบถาม
ปลายเปิด ให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ จำนวน 2 ข้อ

6. สถานที่ที่ทำการวิจัย

สถานที่ที่ผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติหน้าที่

7. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

เดือนเมษายน - เดือนพฤษภาคม 2563

8. วิธีดำเนินการวิจัย

8.1 ทำการศึกษาวิเคราะห์สังเคราะห์เชิงเอกสาร โดยการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อได้แนวคิดทฤษฎี และสาระสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน

8.2 กำหนดขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ได้แก่ สมรรถนะที่ครูผู้สอนควรมีในการปฏิบัติงานสอน ในสถานศึกษา สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะการพัฒนา ผู้เรียน สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะภาวะผู้นำครู และสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

8.3 กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา โดยกำหนดคุณสมบัติและคัดเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนด ได้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน (ตารางที่ 1)

8.4 เครื่องมือ ได้แก่ แบบประเมินองค์ประกอบ โดยสร้างจากการศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

8.5 สร้างเครื่องมือจากการวิเคราะห์เอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้อง โดยแตกความคิด ออกเป็นหัวข้อหลัก และหัวข้อย่อย และมีส่วนให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นในรูปแบบตาราง

8.6 หากคุณภาพเครื่องมือ

8.6.1 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเบื้องต้น

8.6.2 ตรวจสอบ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

8.6.3 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการเก็บข้อมูล

8.7 เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ณ สถานที่ทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ ผลการเก็บข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญตอบแบบประเมินองค์ประกอบคิดเป็นร้อยละ 100

8.8 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นวิธีการในทางสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษาเนื้อหาของการสื่อสาร โดยการแยกแยะแจกแจงเนื้อหาหรือแนวคิดที่ปรากฏในตำรา หนังสือ เอกสาร ข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ บทสนทนา หรือรูปภาพ เพื่อแบ่งเนื้อหาทำให้ทราบโครงสร้าง ลำดับของเนื้อหา และขอบเขตเนื้อหาอย่างละเอียด

8.9 เขียนรายงานการวิจัยผลระยะที่ 1

ระยะที่ 2 การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา

1. คำถามการวิจัย

สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับใด

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ประชากรที่ทำการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มประชากรซึ่งเป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการวิจัยครั้งนี้ ดังต่อไปนี้

3.1 ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 47 คน

3.2 ผู้บริหารโรงเรียนในสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 25 คน

3.3 หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 25 คน

รวมทั้งสิ้น 97 คน ดังตารางต่อไปนี้ ซึ่งการศึกษาครั้งนี้จะได้ทำการศึกษาจากประชากรโดยตรง

ตารางที่ 3.2 แสดงกลุ่มประชากรที่ทำการวิจัย ระยะที่ 2

โรงเรียน	จังหวัด	ผอ.	หัวหน้ากลุ่มสาระ	ครู	รวม
1. กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์	กาฬสินธุ์	1	1	4	6
2. อนุกุลนารี	กาฬสินธุ์	1	1	2	4
3. ร้อยเอ็ดวิทยาลัย	ร้อยเอ็ด	1	1	2	4
4. สารคามพิทยาคม	มหาสารคาม	1	1	3	5
5. ผดุงนารี	มหาสารคาม	1	1	3	5
6. สมเด็จพิทยาคม	กาฬสินธุ์	1	1	2	4
7. บัวขาว	กาฬสินธุ์	1	1	1	3
8. ปทุมเทพวิทยาคาร	หนองคาย	1	1	2	4
9. ศรีสะเกษวิทยาลัย	ศรีสะเกษ	1	1	2	4

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

โรงเรียน	จังหวัด	ผอ.	หัวหน้ากลุ่มสาระ	ครู	รวม
10.ยโสธรพิทยาคม	ยโสธร	1	1	2	4
11.ลือคำหาญวารินชำราบ	อุบลราชธานี	1	1	2	4
12.นารีนุกูล	อุบลราชธานี	1	1	2	4
13.เบ็ญจมะมหาราช	อุบลราชธานี	1	1	2	4
14.ราชสีมาวิทยาลัย	นครราชสีมา	1	1	4	6
15.ปากช่อง	นครราชสีมา	1	1	2	4
16.สุนารีวิทยา	นครราชสีมา	1	1	4	6
17.บุญวัฒนา	นครราชสีมา	1	1	4	6
18.พิมายวิทยา	นครราชสีมา	1	1	4	6
19.เมืองพลพิทยาคม	ขอนแก่น	1	1	2	4
20.บ้านไผ่	ขอนแก่น	1	1	2	4
21.แก่นนครวิทยาลัย	ขอนแก่น	1	1	4	6
22. สตีท	บุรีรัมย์	1	1	3	5
23. บุรีรัมย์พิทยาคม	บุรีรัมย์	1	1	4	6
24. ประโคนชัยพิทยาคม	บุรีรัมย์	1	1	3	5
25. สิรินคร	สุรินทร์	1	1	2	4
รวม	25	25	47	97	

หมายเหตุ. ปรับปรุงจาก ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนเบ็ญจมะมหาราช อุบลราชธานี พ.ศ. 2562.

4. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ สมรรถนะการบริหารจัดการหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน สมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน สมรรถนะภาวะผู้นำครู สมรรถนะการวัดและประเมินผล (ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากการประเมินเพื่อยืนยันองค์ประกอบในระยะที่ 1 แล้ว)

5. เครื่องมือการวิจัย

แบบสอบถามปลายปิด แบบ Rating Scale ของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน

6. สถานที่ทำการวิจัย

โรงเรียนที่อยู่ในศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 25 โรงเรียน ตามรายละเอียดตารางที่ 3.2

7. ระยะเวลาทำการวิจัย

เดือนมิถุนายน - เดือนกรกฎาคม 2563

8. วิธีดำเนินการวิจัย

8.1 ทำการศึกษาวิเคราะห์เชิงเอกสาร โดยการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อได้แนวคิดทฤษฎี และสาระสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน

8.2 กำหนดขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ได้แก่ ความหมายของสมรรถนะ องค์ประกอบของสมรรถนะ สิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการกำหนดสมรรถนะ สมรรถนะประจำสายงาน การประเมินสมรรถนะ ประเภทของสมรรถนะ

8.3 กำหนดกลุ่มประชากรที่ทำการศึกษา ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น จำนวน 47 คน ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 25 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 25 คน ของโรงเรียนในสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รายละเอียดตามตารางที่ 1

8.4 เครื่องมือ ได้แก่ แบบสอบถามปลายปิด แบบ Rating Scale ของลิเคิร์ท แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงาน โดยสร้างจากการศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

8.5 สร้างเครื่องมือ โดยการนำข้อมูลที่ได้ศึกษาจากตำรา หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง นำมาสร้างเป็นแบบสอบถามในลักษณะ Rating Scale

8.6 หากคุณภาพเครื่องมือ

8.6.1 แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม จำนวน 3 ท่าน ดังรายชื่อต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงรายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ที่	ชื่อ-สกุล	วุฒิการศึกษา	ความเชี่ยวชาญ	สถานที่ทำงาน
1	นายยศรวีวุฒิสาร	ศษ.ม. บริหารการศึกษา	ด้านบริหาร	โรงเรียน กุฉินารายณ์
2	ว่าที่พันตรีจรัญ น่วมมโน	กศ.ด. การนิเทศการศึกษา	ด้านการจัดการ หลักสูตรและการสอน	สพม.24
3	นายปิณฑิทร พาโสมนัสสกุล	ศศ.ม. ภาษาอังกฤษ	ด้านบริหาร/ ภาษาต่างประเทศ	โรงเรียน กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์

8.6.2 นำเครื่องมือไปหาคุณภาพ โดยการหาค่า IOC (ความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

+1 คือ แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นวัดวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้จริง

0 คือ ไม่แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นวัดวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้จริง

-1 คือ แน่ใจว่าแบบสอบถามนั้นไม่ได้วัดวัตถุประสงค์ตามที่ระบุไว้จริง

8.6.3 ทำการเก็บข้อมูลกลุ่มประชากร

8.7 เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้โปรแกรม Google Form ในการเก็บข้อมูล จำนวน 97 ชุด

8.8 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามครูผู้สอน มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ได้แก่ ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย (μ) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) ระดับค่าการแปลผล โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่าความคิดเห็นตามแนวคิดของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, น. 103) มีดังนี้

ระดับ 4.50-5.00 หมายถึง ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมีสมรรถนะประจำสายงานอยู่ในระดับสูงมาก

ระดับ 3.50-4.49 หมายถึง ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมีสมรรถนะประจำสายงานอยู่ในระดับสูง

ระดับ 2.50-3.49 หมายถึง ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมีสมรรถนะประจำสายงานอยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 1.50-2.49 หมายถึง ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมีสมรรถนะประจำสายงานอยู่ในระดับต่ำ

ระดับ 1.00-1.49 หมายถึง ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นมีสมรรถนะประจำสายงานอยู่ในระดับต่ำมาก

8.9 เขียนรายงานการวิจัยระยะที่ 2

9. ผลลัพธ์

ข้อมูลระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน ในโรงเรียนมัธยมสังกัดศูนย์เครือข่าย พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

1. คำถามการวิจัย

มีแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้นกว่าเดิมได้อย่างไร

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น

3. กลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณสมบัติ (Qualify) ไว้ดังนี้

- 3.1 เป็นผู้มีความรู้ความสามารถภาษาญี่ปุ่นหรือ JLPT ในระดับ N3 ขึ้นไป หรือ
- 2) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในสายงานสอนมากกว่า 3 ปีขึ้นไป หรือ 3) เป็นเจ้าของภาษา (ในกรณีครูผู้สอน) หรือ
- 4) เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ด้านการบริหารสถานศึกษา 5 ปีขึ้นไป ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.4 แสดงรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในระยะที่ 3

ที่	ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ	วุฒิการศึกษา	ความเชี่ยวชาญ	สถานที่ทำงาน
1	ดร.เทอดเกียรติ ชันธุ์พิมูล	ค.ต. การบริหารจัดการ การศึกษา	ด้านบริหาร	โรงเรียน กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
2	ดร.กนกรัตน์ ศิริ	ปร.ต. เทคโนโลยีและ สื่อสารการศึกษา	ด้านบริหาร	โรงเรียน กาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
3	นายรัชพงศ์ พิลาคูณ	ศษ.ม. การแนะแนวและ การปรึกษาเชิงจิตวิทยา	ด้านการสอน ภาษาญี่ปุ่น	โรงเรียน ปทุมเทพพิทยาคาร จ.หนองคาย
4	นายวรกันต์ สาเมฆ	ศศ.บ. ภาษาญี่ปุ่น	ด้านการสอน ภาษาญี่ปุ่น	โรงเรียน เบ็ญจะมะมหาราช จ.อุบลราชธานี

(ต่อ)

ตารางที่ 3.4 (ต่อ)

ที่	ชื่อ-สกุล ผู้ทรงคุณวุฒิ	วุฒิการศึกษา	ความเชี่ยวชาญ	สถานที่ทำงาน
5	นางสาววรรณวิมล คำเชื้อ	ศศ.บ. ภาษาญี่ปุ่น	ด้านการสอน ภาษาญี่ปุ่น	โรงเรียนนารีนุกูล จ.อุบลราชธานี
6	นางอักษร ฤงเงิน	ศศ.บ. ภาษาญี่ปุ่น	ด้านการสอน ภาษาญี่ปุ่น	โรงเรียน จักรคำคณาทร จ.ลำพูน
7	นายจรรย์ น่วมมะโน	กศ.ต. การนิเทศการศึกษา	ด้านการบริหาร จัดการศึกษา	สพม.24

4. ตัวแปรที่ทำการศึกษา

ตัวแปรที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ เกิดจากผลการศึกษาระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในระยะที่ 2 จากนั้นนำข้อมูลมาจัดลำดับความสำคัญ (Priority) และคัดเลือกสมรรถนะที่มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

5. เครื่องมือการวิจัย

แบบสัมภาษณ์ สร้างจากข้อมูลระยะที่ 2 โดยจัดระดับจากข้อมูลที่ได้ในระยะที่ 2 ของการวิจัย ลักษณะเครื่องมือเป็นคำถามปลายเปิด ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ แบ่งเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว และตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน

6. สถานที่ที่ทำการวิจัย

สถานที่ที่ผู้ทรงคุณวุฒิปฏิบัติหน้าที่ (ตั้งข้อมูลในตาราง)

7. ระยะเวลาที่ทำการวิจัย

เดือนสิงหาคม 2563 - เดือนพฤศจิกายน 2563

8. วิธีดำเนินการวิจัย

8.1 ทำการศึกษาวิเคราะห์เชิงเอกสาร โดยการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อได้แนวคิดทฤษฎี และสาระสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน

8.2 กำหนดขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา ได้แก่ แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครู

8.3 กำหนดกลุ่มเป้าหมายที่ทำการศึกษา โดยกำหนดคุณสมบัติและคัดเลือกตามคุณสมบัติที่กำหนด ได้กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน รายชื่อตามตารางที่ 3.4

8.4 เครื่องมือ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ โดยสร้างจากการศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

8.5 สร้างเครื่องมือ ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัย และข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ มีลักษณะเป็นคำถามแบบเปิด โดยมีประเด็นคำถามดังต่อไปนี้

8.5.1 คำถามเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานที่ครูผู้สอนควรมี

8.5.3 คำถามเกี่ยวกับการแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน

8.6 หากคุณภาพเครื่องมือ

8.6.1 เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบเบื้องต้น โดยวิธีการ Content Validity

8.6.2 ตรวจสอบ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

8.6.3 นำเสนอผู้เชี่ยวชาญหาคุณภาพของแบบสัมภาษณ์ โดยการหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

8.6.4 นำเครื่องมือที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการเก็บข้อมูล

8.7 เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ณ สถานที่ทำงานของผู้ทรงคุณวุฒิ หรือสัมภาษณ์ทางโทรศัพท์

8.8 นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากผู้ทรงคุณวุฒิ มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) หมายถึง การวิเคราะห์เนื้อหา เป็นวิธีการในทางสังคมศาสตร์เพื่อการศึกษาเนื้อหาของการสื่อสาร โดยการแยกแยะแจกแจงเนื้อหาหรือแนวคิดที่ปรากฏในตำรา หนังสือ เอกสาร ข่าวสาร สื่อสิ่งพิมพ์ บทสนทนา หรือรูปภาพ เพื่อแบ่งเนื้อหาทำให้ทราบโครงสร้าง ลำดับของเนื้อหา และขอบเขตเนื้อหาอย่างละเอียด

8.9 เขียนรายงานการวิจัยผลระยะที่ 3

9. ผลลัพธ์

แนวทางในการพัฒนาระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนในโรงเรียนมัธยมสังกัด ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เหมาะสมกับบริบทและได้รับการยืนยันตามความถูกต้องเหมาะสมจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยขอสรุปขั้นตอนของการวิจัย ทั้ง 3 ระยะ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.5 สรุปขั้นตอนการวิจัยทั้ง 3 ระยะ

คำถามการวิจัย	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	กลุ่มที่ศึกษา	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
1. องค์ประกอบที่เหมาะสมควรมีอะไรบ้าง	เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาหลัก ทฤษฎี - กำหนดกลุ่มเป้าหมาย - สร้างแบบสอบถาม - หาคุณภาพเครื่องมือ - นำเครื่องมือที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปใช้เก็บข้อมูล - เก็บข้อมูล และแปลผลที่ได้ - เขียนรายงานผลการวิจัย 	แบบประเมิน	ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	- Content Analysis	ข้อมูลองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน
2. สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับใด	เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น	<ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาหลัก ทฤษฎี - สร้างแบบสอบถาม - หาคุณภาพเครื่องมือ - นำเครื่องมือที่ผ่านการหาคุณภาพแล้วไปใช้เก็บข้อมูล 	แบบสอบถาม	ประชากร จำนวน 97 คน	- ค่า μ - ค่า σ	ข้อมูลระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน

(ต่อ)

ตารางที่ 3.5 (ต่อ)

คำถามการวิจัย	วัตถุประสงค์	วิธีการ	เครื่องมือ	กลุ่มที่ศึกษา	การวิเคราะห์ข้อมูล	ผลที่ได้
3. จะพัฒนา สมรรถนะ ของครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่น ได้อย่างไร	เพื่อศึกษาแนวทาง การพัฒนาสมรรถนะ ของครูผู้สอน	<ul style="list-style-type: none"> - เก็บข้อมูล และแปลผลที่ได้ - เขียนรายงานผลการวิจัย - ศึกษาหลัก ทฤษฎี - สร้างแบบสัมภาษณ์ - ทาคคุณภาพเครื่องมือ - นำเครื่องมือที่หาคุณภาพแล้ว ไปเก็บข้อมูล - เก็บข้อมูลและวิเคราะห์ผล - เขียนรายงานผลการวิจัย 	แบบสัมภาษณ์	ผู้ทรงคุณวุฒิ 7 คน	- Content Analysis	แนวทาง การพัฒนา สมรรถนะ ครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่น ที่มีความ เหมาะสม กับบริบท

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น ผู้วิจัยขอรายงานผลการศึกษามีดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
2. ผลการศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4.1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

การวิเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวเคราะห์ สังเคราะห์เชิงเอกสาร โดยการศึกษาจากเอกสาร หนังสือ ตำรา งานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อได้แนวคิดทฤษฎี และสาระสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน จากนั้นกำหนดขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหา นำข้อมูลที่ได้จากจัดทำเป็นแบบประเมินองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นเพื่อสอบถามความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ตามตารางที่ 3.1 ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการบริหาร การจัดการด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น จากนั้นนำความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมาเรียบเรียงและสรุป โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาในระยะที่ 1 ทั้งนี้ จากการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น มี 6 สมรรถนะ ดังต่อไปนี้

- 4.1.1 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
- 4.1.2 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน
- 4.1.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน
- 4.1.4 สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 4.1.5 สมรรถนะภาวะผู้นำครู
- 4.1.6 สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

โดยมีองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะประจำสายงาน ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 แสดงองค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยของสมรรถนะประจำสายงาน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้ 2. สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความแตกต่างของนักเรียน และชุมชน 3. จัดการเรียนการสอนยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง 4. สามารถกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	<ul style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม 2. การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตยความภูมิใจในความเป็นไทย 3. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ 4. ตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียน ทั้งด้านการเรียน 5. ปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี เป็นรายบุคคล

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน	1. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา 2. การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา 3. สามารถจัดหาสื่อการเรียนการสอนหรืออุปกรณ์เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน 4. สามารถออกแบบกิจกรรม พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และสามารถจัดประสบการณ์ได้
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	1. ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	1. คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน 2. การยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ 3. เป็นผู้ที่ไม่ เรียนไม่ รู้ตลอดชีวิต 4. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ
6. สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	1. การคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริง 2. วัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและ คำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคล

อย่างไรก็ตามมีผู้เชี่ยวชาญบางท่านมีแนวคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นคือ สมรรถนะด้านเทคโนโลยี ซึ่งเป็นหนึ่งในทักษะศตวรรษที่ 21 (Computing and ICT Literacy ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร) เนื่องด้วยสภาพปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของทั้งครูและนักเรียน อีกทั้งเทคโนโลยียังสามารถ

ส่งเสริมให้เกิดการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียนได้มากยิ่งขึ้นนอกเหนือจากภายในห้องเรียน ทั้งนี้ การเรียนการสอนทางด้านภาษาจำเป็นต้องให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ ครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่นจึงสามารถใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะทางภาษาให้แก่ผู้เรียนได้ ผู้วิจัยเห็นว่าสมรรถนะดังกล่าวสอดคล้องกับองค์ประกอบย่อยที่ 3 และ 4 ของสมรรถนะการบริหาร จัดการชั้นเรียนดังที่ปรากฏในตารางที่ 4.1

4.2 ผลการศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษาศมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การศึกษา ในส่วนนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 97 ชุด จำแนกเป็น ครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่น จำนวน 47 คน ผู้บริหาร จำนวน 25 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ จำนวน 25 คน ซึ่งผลการศึกษาเบื้องต้นมีดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของประชากร

ลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทำการวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ สามารถสรุปผลได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	39	40.20
หญิง	58	59.80
รวม	97	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 59.80 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 40.20

ตารางที่ 4.3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระหว่าง 21-30 ปี	18	18.56
ระหว่าง 31-40 ปี	22	22.68
ระหว่าง 41-50 ปี	36	37.11
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	21	21.65
รวม	97	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 37.11 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 22.68 และมีอายุมากกว่า 50 ปีขึ้นไป จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.65

ตารางที่ 4.4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับปริญญาตรี	53	54.64
ระดับปริญญาโท	35	36.08
ปริญญาเอก	9	9.28
รวม	97	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 54.64 รองลงมา มีการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 36.08 และมีการศึกษาระดับปริญญาเอก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.28

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม
ทำการวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตารางที่ 4.5 ระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา

สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา	ระดับ		แปลผล
	μ	σ	
1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	4.03	0.63	สูง
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	4.67	0.65	สูงมาก
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน	4.06	0.65	สูง
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.36	0.61	สูง
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	4.54	0.74	สูงมาก
6. สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.63	0.70	สูงมาก
รวม	4.38	0.66	สูง

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.65$) รองลงมาคือ สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.70$) นอกจากนี้ยังพบว่า สมรรถนะที่ควรพัฒนา คือ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ($\mu = 4.03$, $\sigma = 0.63$) และสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.65$) โดยสามารถจำแนกเป็นองค์ประกอบได้ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะการบริหารหลักสูตร และการจัดการเรียนรู้	ระดับ		แปลผล
	μ	σ	
1. ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการ ออกแบบการเรียนรู้	4.00	0.61	สูง
2. สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความแตกต่างของนักเรียน และชุมชน	3.99	0.65	สูง
3. จัดการเรียนการสอนยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง	4.10	0.64	สูง
4. สามารถกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ที่ ช่วย พัฒนาให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต	4.03	0.64	สูง
รวม	4.03	0.64	สูง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอน ภาษานี้ ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.03$, $\sigma = 0.64$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านการจัดการเรียนการสอนยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.64$) รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อย ด้านความสามารถกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาให้เด็กมีทักษะ การเรียนรู้ตลอดชีวิต ($\mu = 4.03$, $\sigma = 0.64$) และองค์ประกอบย่อยความสามารถในการสร้าง และพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้ ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.61$)

ตารางที่ 4.7 ระดับสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน

องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	ระดับ		แปลผล
	μ	σ	
1. ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม	4.72	0.64	สูงมาก
2. การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตยความภูมิใจในความเป็นไทย	4.60	0.69	สูงมาก
3. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ	4.77	0.57	สูงมาก
4. ตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการเรียน	4.62	0.71	สูงมาก
5. ปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดี เป็นรายบุคคล	4.64	0.65	สูงมาก
รวม	4.67	0.66	สูงมาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ระดับสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.66$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.57$) รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.64$) และองค์ประกอบย่อยด้านการปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีเป็นรายบุคคล ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.65$)

ตารางที่ 4.8 ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน

องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน	ระดับ		แปลผล
	μ	σ	
1. การจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดการจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา	4.08	0.69	สูง
2. การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา	4.09	0.63	สูง
3. สามารถจัดหาสื่อการเรียนการสอนหรืออุปกรณ์เพื่อนำมาใช้ ในการจัดการเรียนการสอน	4.03	0.64	สูง
4. สามารถออกแบบกิจกรรม พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ และสามารถจัดประสบการณ์ได้	4.04	0.68	สูง
รวม	4.06	0.66	สูง

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.66$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่า องค์ประกอบย่อยด้านการกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.09$, $\sigma = 0.63$) รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและ เอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา ($\mu = 4.08$, $\sigma = 0.69$) และองค์ประกอบย่อยด้านความสามารถ ออกแบบกิจกรรมพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และสามารถจัดประสบการณ์ได้ ($\mu = 4.04$, $\sigma = 0.68$)

ตารางที่ 4.9 ระดับสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	ระดับ		แปลผล
	μ	σ	
1. ความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียน	4.41	0.61	สูง
2. วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหา	4.31	0.62	สูง
รวม	4.36	0.62	สูง

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ระดับสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.62$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนา ผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.61$) รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านการวิเคราะห์ สาเหตุของปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหา ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.62$)

ตารางที่ 4.10 ระดับสมรรถนะสมรรถนะภาวะผู้นำครู

องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะสมรรถนะภาวะผู้นำครู	ระดับ		แปลผล
	μ	σ	
1. คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	4.45	0.79	สูง
2. การยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ	4.48	0.77	สูง
3. เป็นผู้ที่ไม่ เรียนไม่ รู้ตลอดชีวิต	4.59	0.73	สูงมาก
4. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ	4.62	0.70	สูงมาก
รวม	4.54	0.75	สูงมาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ระดับสมรรถนะภาวะผู้นำครูของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\mu = 4.54$, $\sigma = 0.75$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.70$) รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านการเป็นผู้ที่ไม่ เรียนไม่ รู้ตลอดชีวิต ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.73$) และองค์ประกอบย่อยด้านการยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ ($\mu = 4.48$, $\sigma = 0.77$)

ตารางที่ 4.11 ระดับสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	ระดับ		แปลผล
	μ	σ	
1. การคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริง	4.70	0.63	สูงมาก
2. วัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคล	4.56	0.78	สูงมาก
รวม	4.63	0.71	สูงมาก

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ระดับสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.71$) เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านการคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\mu = 4.70$, $\sigma = 0.63$) รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านการวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคล ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.78$)

4.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น โดยผู้วิจัยนำข้อมูลจากระยะที่ 2 จัดระดับจากข้อมูลที่ได้จากนั้นคัดเลือกสมรรถนะที่มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการพัฒนาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์และวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน สร้างเครื่องมือเป็นแบบสัมภาษณ์และดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ตามตารางที่ 3.1 ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการจัดการจัดการด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น นำมาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เรียบเรียง สรุป และนำเสนอข้อมูลดังกล่าว ได้ดังนี้

ประเด็นคำถามข้อที่ 1 จากการสำรวจระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีทั้งสิ้น 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน 3) สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน 4) สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) สมรรถนะภาวะผู้นำครู และ 6) สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผลปรากฏว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เป็นสมรรถนะที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะ

ด้านสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ในการพัฒนาสมรรถนะด้านสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกัน โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

การพัฒนาสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้จะต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารหลักสูตร เนื่องจากหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญสำหรับครูเพื่อใช้ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เมื่อครูสามารถทำความเข้าใจในด้านหลักสูตรเป็นอย่างดีแล้ว จะสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างทางด้านหลักสูตรของแต่ละสถานศึกษา ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ของครูจะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในภาพรวม ควรส่งเสริมให้ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาทางด้านการบริหารจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นระบบ โดยอาจส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ นอกจากนี้อาจมีการส่งเสริมให้ครูภายในสังกัดร่วมแบ่งปันประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป

ประเด็นคำถามข้อที่ 2 จากการสำรวจระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 6 สมรรถนะยังพบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นสมรรถนะที่ควรได้รับการพัฒนามาก ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ในการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกัน โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นสมรรถนะมีความที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะการบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ค่อนข้างมาก ซึ่งเป็น 2 สมรรถนะที่ควรพัฒนาไปพร้อมกัน ทั้งนี้เนื่องจากการบริหารจัดการชั้นเรียน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรที่ตนเองสอน เป็นอย่างดี จึงจะสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้ตรงตามหลักสูตร และยังสามารถส่งผลกระทบต่อเนื่องไปถึง การออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน นวัตกรรมต่าง ๆ รวมถึงการวัดและประเมินผล ที่สามารถสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ได้

การบริหารจัดการชั้นเรียนไม่ได้หมายถึงการออกแบบการเรียนรู้ เทคนิควิธีการสอนหรือ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียนเพียงเท่านั้น แต่ยังหมายรวมถึงการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การสร้างสภาพแวดล้อมที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ การเพิ่มแรงจูงใจให้ผู้เรียนกระตือรือร้น ในการเรียนในวิชานั้น ๆ ทั้งยังต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ชั้นเรียนที่มีการบริหารจัดการดีเป็นความสามารถของผู้สอนที่ส่งผลกระทบต่อบรรยากาศการเรียนรู้ ของผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญของการเรียนการสอน ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน นอกจากจะต้องพัฒนาตัวครูผู้สอนแล้ว ยังต้องได้รับการสนับสนุนจากทางโรงเรียน และต้องอาศัย การมีส่วนร่วมจากทุกฝ่ายงานที่เกี่ยวข้องกับครูผู้สอนอีกด้วย

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน จึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริม ให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการส่งเสริม ให้ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตร และออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจ สามารถ สร้างบรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้ สนับสนุนให้เกิดการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สามารถส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจทำได้โดยการส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการหรืออื่น ๆ ที่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง หรือผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างบรรยากาศขององค์กรให้มีความร่วมมือในการทำงาน กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรเพื่อให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำมาพัฒนา ต่อยอดในการบริหารจัดการชั้นเรียนของตนเองได้

ประเด็นคำถามข้อที่ 3 จากการสำรวจระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือทั้ง 6 สมรรถนะยังพบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

เป็นสมรรถนะที่ควรได้รับการพัฒนามาก ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะ การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ในการพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่าย พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อมูลที่ สอดคล้องกัน โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน จะต้องมีการสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาการวิจัยของครู ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้ แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นในรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการ ค้นหาคำตอบที่เป็นระบบเชื่อถือได้ กระบวนการวิจัยจะช่วยกระตุ้นให้ครูได้พัฒนาการวิเคราะห์ สังเคราะห์หาคำตอบ รวมทั้งช่วยพัฒนาสมรรถนะของครูให้มีทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ที่ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้ยังต้องมีการนิเทศติดตามการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการพัฒนา สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยกำหนดเป้าหมาย ในการพัฒนาที่ชัดเจน วางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ประเด็นคำถามข้อที่ 4 ท่านคิดว่า จะมีแนวทางใดที่สามารถพัฒนาระดับสมรรถนะประจำสายงาน ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้

จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ในด้านแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อมูลที่สอดคล้องกัน โดยสามารถสรุปเป็นประเด็นสำคัญได้ดังนี้

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ควรกำหนดเป้าหมาย การพัฒนาที่ชัดเจน และมีการวางแผนการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยจะต้องสร้างความตระหนักและแรงจูงใจในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังต้องมีการสนับสนุนให้มีการจัดอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเงื่อนไขสำคัญคือ

1. ศูนย์เครือข่ายฯ ภาษาญี่ปุ่นทุกศูนย์ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในสังกัดอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ
2. การสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะอย่างจริงจังจากผู้บริหารโดยการอำนวยความสะดวกการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา
3. การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย
4. การสร้างบรรยากาศขององค์กรที่มีความร่วมมือในการทำงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้สูงขึ้น จึงได้สรุปผลการวิจัยเป็นหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

5.1.1 ผลการศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสมมี 6 สมรรถนะ ได้แก่ 1) สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ มีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ 2) สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียนมีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ 3) สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน มีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ 4) สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ 5) สมรรถนะภาวะผู้นำครูมีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ และ 6) สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ

5.1.2 ผลการศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยมีดังนี้

5.1.2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 58 คน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41-50 ปี จำนวน 36 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 53 คน

5.1.2.2 ผลการวิเคราะห์สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านคือ สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน รองลงมาคือ สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังพบว่า สมรรถนะที่ควรพัฒนา คือ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน และสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน

1) ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านการจัดการเรียนการสอนยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านความสามารถกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และองค์ประกอบย่อยความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้

2) ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าระดับสมรรถนะการพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และองค์ประกอบย่อยด้านการปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีเป็นรายบุคคล

3) ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ระดับสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อย พบว่าองค์ประกอบย่อยด้านการกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อย

ด้านการจัดบรรยากาศการเรียนรู้การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา และองค์ประกอบย่อยด้านความสามารถออกแบบกิจกรรม พัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และสามารถจัดประสบการณ์ได้

4) ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าระดับสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อพัฒนาผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา

5) ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะสมรรถนะภาวะผู้นำครูของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าระดับสมรรถนะภาวะผู้นำครูของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านการเป็นผู้ที่ใฝ่ เรียนใฝ่ รู้ตลอดชีวิต และองค์ประกอบย่อยด้านการยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ

6) ผลการวิเคราะห์ระดับสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ระดับสมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับสูงมาก เมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยพบว่า องค์ประกอบย่อยด้านการคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริงมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ องค์ประกอบย่อยด้านการวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนา และคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคล

5.1.3 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สรุปได้ดังนี้

5.1.3.1 การพัฒนาสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้จะต้องส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในด้านการบริหารหลักสูตร เนื่องจากหลักสูตรเป็นส่วนสำคัญสำหรับครูเพื่อใช้ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ และการออกแบบการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างทางด้านหลักสูตรของแต่ละสถานศึกษา ส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ของครู จะมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

แนวทางการพัฒนาการพัฒนสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ควรส่งเสริมให้ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาทางด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นระบบ โดยอาจส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ นอกจากนี้อาจมีการส่งเสริมให้ครู ภายในสังกัดร่วมแบ่งปันประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดกระบวนการ จัดการเรียนรู้ให้แก่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นต่อไป

5.1.3.2 การพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน เนื่องจากการบริหารจัดการ ชั้นเรียน ครูผู้สอนจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรที่ตนเองสอนเป็นอย่างดี จึงมีความเกี่ยวข้องกับสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ค่อนข้างมาก จึงจะสามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ ได้ตรงตามหลักสูตร และยังสามารถต่อยอดไปถึงการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน นวัตกรรมต่าง ๆ รวมถึงการวัดและประเมินผลที่สามารถสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ได้

แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน จึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริม ให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ สนับสนุนให้เกิด การสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สามารถส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถ ทำได้โดยการส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการหรืออื่น ๆ ที่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง หรือผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างบรรยากาศ ขององค์กรให้มีความร่วมมือในการทำงาน กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กร เพื่อให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำมาพัฒนาต่อยอดในการบริหารจัดการชั้นเรียนของตนเองได้

5.1.3.3 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน จะต้องมีการสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาการวิจัยของครู ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้ แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นในรูปแบบที่เหมาะสม กระบวนการวิจัยจะช่วยกระตุ้นให้ครู ได้พัฒนาการวิเคราะห์ สังเคราะห์หาคำตอบ รวมทั้งช่วยพัฒนาสมรรถนะของครูให้มีทักษะ กระบวนการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ที่ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังต้องมีการนิเทศติดตามการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุม เชิงปฏิบัติการ เรื่องการพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน อย่างสม่ำเสมอ โดยกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน วางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง

5.1.3.4 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ควรกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน และมีการวางแผนการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง โดยจะต้องสร้างความตระหนักและแรงจูงใจในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังต้องมีการสนับสนุนให้มีการจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเงื่อนไขสำคัญ คือ 1) ศูนย์เครือข่ายฯ ภาษาญี่ปุ่นทุกศูนย์ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะ ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในสังกัดอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ 2) การสนับสนุนการพัฒนาสมรรถนะ อย่างจริงจังจากผู้บริหารโดยการอำนวยความสะดวกการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 3) การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย 4) การสร้างบรรยากาศขององค์กรที่มีความร่วมมือในการทำงาน

5.2 อภิปรายผล

การศึกษาวិจัยเรื่อง การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขต ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลและประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

5.2.1 จากการศึกษาในครั้งนี้ พบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เหมาะสม มี 6 สมรรถนะได้แก่ 1) สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ 2) สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียนมีองค์ประกอบย่อย 5 องค์ประกอบ 3) สมรรถนะ การบริหารจัดการชั้นเรียนมีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ 4) สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนมีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ 5) สมรรถนะภาวะผู้นำครู มีองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ และ 6) สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ มีองค์ประกอบย่อย 2 องค์ประกอบ สอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562, น. 15) ได้กำหนดสมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ไว้ 6 สมรรถนะ คือ 1) การบริหาร หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) 2) การพัฒนาผู้เรียน (Student Development) 3) การบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) 4) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis and Synthesis and Classroom Research) 5) ภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) 6) การสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชน เพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship and Collaborative-Building for Learning Management) หมายถึง การประสานความร่วมมือ สร้างความสัมพันธ์ที่ดีและเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อสนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ

ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา ประกาศเมื่อ 7 พฤษภาคม 2563 ได้กำหนดสมรรถนะครูไว้ในรายละเอียดของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพครูว่ามี 7 สมรรถนะ ดังนี้ 1) รอบรู้ในเนื้อหาของสาขาวิชาเอกที่สอน และบูรณาการองค์ความรู้ในวิชาเอกสำหรับการเรียนการสอนได้ 2) วิเคราะห์จัดทำ ใช้ ประเมิน และพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาได้ 3) จัดทำแผนการเรียนรู้ และนำแผนการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริงได้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียน 4) บริหารจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ 5) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารได้ 6) แสวงหาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้แก่ผู้เรียนได้ 7) ประยุกต์ใช้ หรือพัฒนาสื่อ และนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562, น. 15) ได้อธิบายไว้ว่า สมรรถนะประจำสายงาน (Functional Competency) ประกอบด้วย 6 สมรรถนะ 1) สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ (Curriculum and Learning Management) 2) สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน (Student Development) 3) สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน (Classroom Management) 4) สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Analysis and Synthesis and Classroom Research) 5) สมรรถนะภาวะผู้นำครู (Teacher Leadership) 6) สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้ (Relationship and Collaborative-Building for Learning Management)

5.2.2 สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาโดยละเอียดพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้านคือ สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน รองลงมาคือ สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ในขณะที่สมรรถนะที่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรได้รับการพัฒนา คือ สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ และสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนสอดคล้องกับ โชติ แยมแสง (2558) ทำการศึกษาเกี่ยวกับสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ พบว่าปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสาระความรู้มากที่สุดคือ จิตวิทยาสำหรับครู รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน ส่วนภาษาและวัฒนธรรมอยู่ในลำดับต่ำสุด และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสมรรถนะมากที่สุดคือ การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสอดคล้องกับ อริสา นพคุณ (2561, น. 238) ที่ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา พบว่าความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา รองลงมาคือ การจัดการเรียนรู้ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ

การพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องกับ พระมหายุทธนา ตุ่มอ่อน (2558, น. 60) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ สมรรถนะประจำสายงานของครูในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม พบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครู ในโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาครูแนวใหม่ มีรูปแบบและวิธีการพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษามุ่งเน้นให้มีสมรรถนะตามมาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิชาชีพ ทั้งสมรรถนะหลัก สมรรถนะการปฏิบัติงานในหน้าที่ และสมรรถนะเฉพาะตามกลุ่มสาระ

5.2.3 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น จากการศึกษาวิจัย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

5.2.3.1 แนวทางการพัฒนาการพัฒนาสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในภาพรวม ควรส่งเสริมให้ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ สร้างความร่วมมือเพื่อพัฒนาทางด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นอย่างเป็นระบบ โดยอาจส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ นอกจากนี้อาจมีการส่งเสริมให้ครูภายในสังกัดร่วมแบ่งปันประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนรู้เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอดกระบวนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อไป สอดคล้องกับ ทิรญาณ์ จัยเจริญ (2557, น. 117) ได้ศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน ปัญหา และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะข้าราชการครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน ด้านการออกแบบการเรียนรู้ครูทุกคนควรมีแผนการสอนที่ตรงกับตัวชี้วัด หลักสูตรหรือถูกต้องตามมาตรฐานการเรียนและต้องมีเทคนิคการสอนที่ดีด้วย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จัดทำโครงการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมค่ายวิชาการ ส่งเสริม สนับสนุนด้านคุณธรรมจริยธรรมให้เน้นการพัฒนาให้เต็มที่ สอดคล้องกับ กฤษณา ศรีสุข (2557, น. 92) ได้ทำการศึกษา การศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่าด้านการจัดการเรียนรู้มี 4 แนวทาง คือ

- 1) ควรมีการจัดอบรมศึกษาดูงาน สร้างองค์ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรแกนกลางอย่างชัดเจน
- 2) ควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการกลุ่มทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียนและสถานศึกษา
- 3) ควรจัดให้ครูมีการเสวนาโดยเน้นย้ำความเชื่อมโยงของหลักสูตรแกนกลางโดยสม่ำเสมอ
- 4) ควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการแก้ไขหรือพัฒนาหลักสูตรในปีต่อไป

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ นภมณฑ์ เจียมสุข (2555, น. 153) ที่ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียนไว้ว่า ด้านสมรรถนะด้านการพัฒนาหลักสูตร/การนำหลักสูตรไปใช้

มีแนวทางอยู่ 3 แนวทางคือ 1) ควรส่งเสริมให้มีการสร้างและพัฒนาหลักสูตรสำหรับครูร่วมกับประเทศอาเซียนที่เกี่ยวกับทักษะและความสามารถที่จะเพิ่มสมรรถนะในการนำหลักสูตรไปใช้ให้เกิดผลสูงสุด 2) ส่งเสริมการจัดฝึกอบรมการนำหลักสูตรไปใช้ให้แก่ครู 3) สนับสนุนส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายในการสรรหาข้อมูลใหม่ ๆ

5.2.3.2 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน จำเป็นจะต้องส่งเสริมให้ครูตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ โดยเริ่มจากการส่งเสริมให้ครูสามารถวิเคราะห์หลักสูตร และออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้มีความน่าสนใจ สามารถสร้างบรรยากาศที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีให้แก่ผู้เรียนได้ สนับสนุนให้เกิดการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่สามารถส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาจทำได้โดยการส่งเสริมให้มีการอบรมสัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการหรืออื่น ๆ ที่ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นได้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง หรือผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างบรรยากาศขององค์กรให้มีความร่วมมือในการทำงาน กระตุ้นให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กรเพื่อให้ครูเกิดความคิดสร้างสรรค์ สามารถนำมาพัฒนาต่อยอดในการบริหารจัดการชั้นเรียนของตนเองได้ สอดคล้องกับ กฤษณา ศรีสุข (2557, น. 93) ได้ทำการศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2 พบว่าแนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนมี 3 แนวทาง คือ 1) ควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาโดยเน้นการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ในสถานการณ์ที่เหมาะสม 2) ควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานร่วมกันในชั้นเรียน 3) ควรมีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารจัดการชั้นเรียนร่วมกับผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ วีระชัย ศรีวงษ์รัตน์ (2559, น. 95) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1 พบว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนนั้น ครูควรยึดหลักให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานห้องเรียนคุณภาพของ สพฐ. มาใช้ในการควบคุมคุณภาพห้องเรียน นอกจากนั้น โรงเรียนควรกำหนดเกณฑ์มาตรฐานห้องเรียนภายในโรงเรียนเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน มีการติดตามเยี่ยมชั้นเรียน โดยให้ตัวแทนจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม จัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น และความต้องการของตนเองในการกำหนดกิจกรรม อันจะเป็นการเอื้อต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ และเสริมสร้างการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้นของผู้เรียน มีการจัดตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลสภาพห้องเรียน เพื่อตรวจสอบสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนให้มีความปลอดภัย สะอาด มีระเบียบเรียบร้อย เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ และภายในห้องเรียนควรมีการจัดมุมสื่อเพื่อเป็นการเสริมสร้างความรอบรู้ให้กับนักเรียน อีกทั้งยังเป็นการปลูกฝังการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน กระตุ้นนักเรียน

ด้วยการจัดบรรยากาศที่ทําหยาความสามารถของนักเรียน นอกจากนั้นครูผู้สอนควรเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ให้ความรักความเอาใจใส่นักเรียนทุกคน

5.2.3.3 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน จะต้องมีการสำรวจปัญหาและความต้องการพัฒนาการวิจัยของครู ดำเนินการจัดอบรมให้ความรู้แก่ครูผู้สอนเกี่ยวกับการทําวิจัยในชั้นในรูปแบบที่เหมาะสม ซึ่งการวิจัยในชั้นเรียนเป็นกระบวนการค้นหาคำตอบที่เป็นระบบ เชื่อถือได้ กระบวนการวิจัยจะช่วยกระตุ้นให้ครูได้พัฒนาการวิเคราะห์สังเคราะห์หาคําตอบ รวมทั้งช่วยพัฒนาสมรรถนะของครูให้มีทักษะกระบวนการคิด วิเคราะห์สังเคราะห์ที่ดียิ่งขึ้น และต้องมีการนิเทศติดตามการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อกระตุ้นให้ครูพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารยังต้องส่งเสริมให้มีการอบรม สัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่องการพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยกำหนดเป้าหมายในการพัฒนาที่ชัดเจน วางแผนการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง สอดคล้องกับ จารุวรรณ จันเลื่อน (2557, น. 99) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดในเขตจังหวัดภาคเหนือ และได้ให้แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนไว้ 4 แนวทาง 1) ควรมีการสร้างความตระหนัก ความจําเป็นสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน 2) ควรพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย อุปสรรค และโอกาสความสำเร็จของวิจัยในชั้นเรียน 3) ควรพัฒนาสมรรถนะการทําวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ กำกับ ติดตามและประเมินผลการทําวิจัย 4) พัฒนาสมรรถนะครูด้านการศึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนมาสู่การทําวิจัยในชั้นเรียน สอดคล้องกับ ชญาสิน อ้นเกษ (2558, น. 119) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนอนุบาล สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาสมรรถนะไว้ว่า ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียนครูควรเข้ารับการอบรม สัมมนาทางวิชาการอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง ควรนำผลการอบรมมาปรับปรุงงานวิชาการของโรงเรียน ควรนำเทคนิคการสอนใหม่ ๆ มาใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนา โดยมีวิธีการดำเนินการพัฒนาดังนี้ ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาผู้เรียนและการทําวิจัยทางการศึกษา ผู้บริหารกำหนดให้ครูทุกคนทําแผนการสอนและบันทึกหลังการสอน ส่งฝ่ายบริหารเดือนละ 1 ครั้ง และผู้บริหารควรกำหนดให้ครูเยี่ยมบ้านนักเรียนให้ครบทุกคน

5.2.3.4 แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ควรกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ชัดเจน และมีการวางแผนการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยจะต้องสร้างความตระหนักและแรงจูงใจในการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น นอกจากนี้ยังต้องมีการสนับสนุนให้มีการจัดอบรม/สัมมนา/ประชุมเชิงปฏิบัติการอย่างสม่ำเสมอ โดยมีเงื่อนไขสำคัญคือ 1) ศูนย์เครือข่ายฯ ภาษาญี่ปุ่นทุกศูนย์ดำเนินการพัฒนาสมรรถนะของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในสังกัดอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ 2) การสนับสนุนการพัฒนา

สมรรถนะอย่างจริงจังจากผู้บริหารโดยการอำนวยการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา 3) การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย 4) การสร้างบรรยากาศขององค์กรที่มีความร่วมมือในการทำงาน สอดคล้องกับ พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ (2560) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า รูปแบบและเทคนิควิธีการพัฒนาสมรรถนะหลัก 4 สมรรถนะที่เหมาะสมของข้าราชการครูเพื่อนำไปพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานมี 13 ประเด็น และมีเทคนิควิธีการพัฒนารวม 9 วิธี คือ การสัมมนา การประชุมปฏิบัติการ การระดมสมอง การฝึกอบรม การสอนงาน การศึกษาดูงาน การประชุมกลุ่มย่อย การจัดกิจกรรมเสริม และการบรรยาย สอดคล้องกับ พรทิพย์ บุญณสะ (2555, น. 106) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1 ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะครูไว้ว่า ครูมีการพัฒนาสมรรถนะหลักและสมรรถนะประจำสายงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและเพื่อเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูมีการพัฒนามากยิ่งขึ้น จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้ 1) ด้านการพัฒนาตนเอง สถานศึกษาควรวางแผนจัดเตรียม และบริการแหล่งเรียนรู้ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อให้ครูสามารถศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพได้ ตลอดทั้งจัดให้มีการประชุม/สัมมนาหรือศึกษาดูงาน เป็นต้น 2) ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ควรให้ครูมีการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานสากล ในด้านการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน ควรจัดให้มีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ด้านการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ ควรมีการจัดฝึกอบรมความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรและการออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้กับครู การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการผลิตสื่อและนวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และยังสอดคล้องกับ สงกรานต์ พันธุ์พินิจ (2558) ได้ศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในที่ทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียนเอกชน พบว่า แนวทางการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในที่ทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียนเอกชนไปใช้มีแนวปฏิบัติ สรุปได้ดังนี้ 1) กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน 2) วางแผนการจัดการเรียนรู้ในที่ทำงาน 3) สร้างความตระหนักและความเข้าใจ 4) สร้างแรงจูงใจ 5) พัฒนาความสามารถของบุคลากร 6) สื่อสาร 7) จัดช่วงเวลาให้มีการพบปะแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 8) จัดคู่มือ และ 9) ดำเนินการใช้รูปแบบกับครูกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนเอกชนเพื่อนำไปปรับปรุงพัฒนาใช้ได้กับครูและโรงเรียน และส่วนที่ 4 เจ็อนไซหรือข้อจำกัดของการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในที่ทำงานเพื่อพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานครูโรงเรียนเอกชนไปใช้คือปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จ ประกอบด้วย 1) การสนับสนุนอย่างจริงจังจากผู้บริหารในการอำนวยการให้การจัดการเรียนรู้ในที่ทำงาน 2) การมีบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถที่ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ในที่ทำงาน 3) การจัดการเรียนรู้ในที่ทำงานที่สอดคล้องกับสภาพการปฏิบัติงานหรือ 4) พัฒนาทรัพยากรมนุษย์

อย่างเป็นระบบเพื่อเอื้อกับการจัดการเรียนรู้ในที่ทำงาน 5) การมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย 6) มีขวัญและกำลังใจที่มีต่อการทำงานเขตการบริหารงานของโรงเรียนที่เปิดระบบ 8) บรรยากาศขององค์กรที่มีความร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นสามารถนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ไปใช้ประกอบการจัดกิจกรรมอบรมสัมมนา ประชุมเชิงปฏิบัติการ การฝึกอบรม เพื่อพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นได้

5.3.1.2 สถานศึกษาสามารถนำแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนในสถานศึกษา โดยพิจารณาความสำคัญ ความต้องการจำเป็นและบริบทของสถานศึกษาว่ามีความต้องการทางด้านใดก่อน-หลัง

5.3.1.3 ครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สามารถนำข้อมูลผลการวิจัยไปปรับใช้ในการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของตนเอง เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในพื้นที่อื่น ๆ

5.3.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งเสริมให้การพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูมีประสิทธิภาพ หรือประสบความสำเร็จ

5.3.2.3 ควรทำวิจัยและพัฒนาครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในด้านการออกแบบและพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ หรือด้านการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ และความแตกต่างของนักเรียน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กฤษณา ศรีสุข. (2557). การศึกษาความต้องการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 2. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- กันตวรรณ มีสมสาร. (2560). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูปฐมวัย ในศตวรรษที่ 21. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์, 7(2), 45-56.
- กาญจนชนก ภัทรวิชานันท์. (2554). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะหลักเพื่อใช้ในการประเมินข้าราชการ: กรณีศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จารุวรรณ จันเลื่อน. (2557). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในเขตจังหวัดภาคเหนือ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- จิตติกา ชัยภักดี และทัศนศิริพันธ์ สว่างบุญ. (2560). แนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะในการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนครราชสีมา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 8(1), 155-170.
- ฉัตรชัย หวังมีจงมี. (2560). สมรรถนะของครูไทยในศตวรรษที่ 21 ปรับการเรียนเปลี่ยนสมรรถนะ. วารสารสถาบันเสริมศึกษาและทรัพยากรมนุษย์, 12(2), 47-63.
- ชญาณีน อ้นเกษ. (2558). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนอนุบาล สังกัดองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ชรอยวรรณ ประเสริฐผล และคณะ. (2556). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 15(5), 43-53.
- โชติ แยมแสง. (2558). สาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ดรัลรัตน์ ภิรมกิจ. (2558). การวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะการสอนของครูภาษาไทยสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เดียรชัย หลิมเจริญ. (2560). การพัฒนาการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบจิกซอว์ประยุกต์. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- นพเก้า ณ พัทลุง. (2558). การพัฒนากิจกรรมเสริมหลักสูตรสำหรับนิสิตครูในการจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- นภมณฑ์ เจียมสุข. (2555). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อส่งเสริมการจัดการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยในการก้าวสู่การเป็นประชาคมอาเซียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิทัศน์ หามนตรี (2557). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปิยะชัย จันทร์วงศ์ไพศาล. (2548). Job Profile ทางเลือกใหม่ของ Job Description. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ป๋ม เจีย. (2556). การนำเสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรการฝึกหัดครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาสำหรับวิทยาลัยการฝึกหัดครูระดับจังหวัด ราชอาณาจักรกัมพูชา. วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา, 9(1), น. 488-501.
- ผกาทิพย์ สกุลครู. (2556). กิ่งศตวรรษของการศึกษาภาษาญี่ปุ่นในประเทศไทย: เหลียวหลังแลหน้า. วารสารภาษาและวัฒนธรรมญี่ปุ่น, 36(1), 102-117.
- พงษ์ศักดิ์ ดั่งวงทา. (2557). การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 1. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พจณี ศิริอักษรสาส์น. (2557). การประเมินการจัดการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นของมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 32(2), 145-160.
- เพชรวิทย์ จันทรศิริสิริ. (2560). การพัฒนาสมรรถนะหลักและประสิทธิภาพในการทำงานของข้าราชการครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พรทิพย์ บุญณสะ. (2555). การพัฒนาสมรรถนะของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 1. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- พระมหาอุทตนา ตุ่มอ่อน. (2559). สมรรถนะประจำสายงานของครู ในโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครพนม. นครพนม : มหาวิทยาลัยนครพนม.
- พิรญาณ์ จัยเจริญ. (2557). การศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะข้าราชการครู สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- รัชวีวรรณ วนิชย์ถนอม. (2548). ขีดสมรรถนะ: การบริหารทรัพยากรบุคคล. วารสารดำรงราชานุภาพ, 5(15), 65-81.

- ลิขิตกุล กุศลรัตนรักษ์. (2557). *การพัฒนาหลักสูตรต้นแบบสาขาวิชาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ตามกรอบสมรรถนะของครูในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วชิระ วิชขุวรรณนท์. (2552). *การพัฒนากระบวนการจัดการความรู้เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา*. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วรรณญา สิงห์ทอง. (2560). *การศึกษาสภาพและแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1*. ลำปาง: มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- วิริยา ประสพอนกิจ. (2552). *การพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานของครูสอนภาษาญี่ปุ่นโรงเรียนเทคโนโลยีพลพัฒนศึกษา อำเภอพล จังหวัดขอนแก่น*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระชัย ศรีวงษ์รัตน์. (2559). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 1*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริ ถีอาสนา. (2560). *เทคนิคการจัดการคุณภาพแนวใหม่ : แนวคิด หลักการสู่การบริหารจัดการคุณภาพการศึกษา (Benchmarking, Balanced Scorecard and Learn Six sigma)*. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมเกียรติ กาทองทุ่ง. (2556). *แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของอาจารย์พลศึกษาในสถาบันการพลศึกษาเพื่อขับเคลื่อนสู่ประชาคมอาเซียน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *เข้าใจสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับประชาชน และเข้าใจหลักสูตรฐานสมรรถนะอย่างง่าย ๆ ฉบับครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สกศ.
- สุบรรณ เอี่ยมวิจารณ์. (2548). การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงกับภาคธุรกิจค้าปลีกกลุ่มจังหวัดลำดับที่ 12 ของไทย. *วารสารพัฒนบริหารศาสตร์*, 53(1), 162-1900.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2535). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- อริสา นพคุณ. (2560). *การพัฒนาสมรรถนะครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา*. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2553). *กลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์: Strategic Human Resource Development (พิมพ์ครั้งที่2)*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์.

- อำพร จิตรใจ. (2552). ชุดฝึกอบรมการประเมินสมรรถนะและจัดทำแผนพัฒนาตนเอง (ID-Plan) ของครูการศึกษาขั้นพื้นฐาน. นครปฐม: สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา.
- Chan, David W. (2011). Characteristics and competencies of teachers of gifted learners: The Hong Kong student perspective. *Roeper Review*, 33(3), 160-169.
- CHENG, Chi Keung Eric, and 鄭志強. (2011). How lesson study develops pre-service teacher's instructional design competency. *International Journal of Research and Review*, 7(1), 67-79.
- Copriady, J. (2014). Teachers Competency in the Teaching and Learning of Chemistry Practical. *Mediterranean Journal of Social Sciences*, 5(8), 312.
- Geng Y, Zhao L, Wang Y, Jiang Y, MengK, Zheng D. (2018). Competency model for dentists in China: Results of a Delphi study. *PLoS ONE* 13(3)
- Harry, C. and Alexandra, M. (2017). *The challenge of tourism carrying capacity assessment: Theory and practice*. Routledge.
- Krashen, S. D. (1987). *Principles and practice in second language acquisition*. New York: Prentice-Hall International.
- McKenzie, D. E. (1995). Survey of Library and Information Needs of the International Students at Kent State University (Doctoral Dissertation). Kent State University: Kent Campus.
- McNergney, R. F., and Herbert, J. M. (1998). *Foundation of education*.
- Michael, B., Anne, B., Henrik, J. K., Johannes, S. and Mazhar, W. (2015). Production versus Revenue Efficiency with Limited Tax Capacity: Theory and Evidence from Pakistan. *Journal of Political Economy*, 123(6), 1311-1355.
- Nidhi, B., Simon, L. C. and David, E. S. (2016). Secrecy Capacity Analysis Over-Fading Channels: Theory and Applications. *IEEE Transactions on Communications*, 64(7), 3011-3024.
- Philip, C. K. and David, W. H. (2015). *The dynamic functional capacity theory: A neuropsychological model of intense emotions Clinical Psychology*, Virginia Polytechnic Institute and State University. USA: Blacksburg.
- Woodruff, C. K. (1992). A Graphics Application Extension for A Simulated Decision Support System Environment. *Developments in Business Simulation and Experiential Learning*, 19.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

เครื่องมือวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินสอบถาม องค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

คำชี้แจง ผู้วิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารจัดการการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริ ถีอาสนา และ ดร.เสน่ห์ คำสมหมาย เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา แบ่งขั้นตอนการวิจัยออกเป็น 3 ระยะคือ

1. การศึกษาองค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นที่เหมาะสม
2. การศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา
3. ศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

ในการศึกษาระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น จากวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก และได้ข้อสรุปองค์ประกอบดังกล่าวเป็นเบื้องต้นแล้ว ดังนั้น เพื่อให้ได้ตัวแปรที่ทำการศึกษาที่มีความเหมาะสม ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์ท่าน ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ และมีความเชี่ยวชาญในสาขาวิชานี้ เป็นอย่างสูงยิ่ง ได้พิจารณาองค์ประกอบหลัก และองค์ประกอบย่อยที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้เป็นฐานในการเก็บรวบรวมข้อมูลสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ

ชื่อผู้ประเมิน.....วุฒิการศึกษา.....
 สาขา.....อาชีพปัจจุบัน.....
 สถานที่ทำงาน.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ตอนที่ 2 องค์กรประกอบหลักของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

องค์กรประกอบหลัก	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ
1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
6. สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

ตอนที่ 3 องค์ประกอบย่อยของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ
1. สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	1.1. ความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้
	1.2. สร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความแตกต่างของนักเรียน และชุมชน
	1.3. จัดการเรียนการสอนยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง
	1.4. สามารถกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย พัฒนาให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน	2.1. ความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม
	2.2. การพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตย ความภูมิใจในความเป็นไทย
	2.3. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ
	2.4. ตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการเรียน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ
	2.5. ปรับพฤติกรรมหรือ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ดีเป็นรายบุคคล
3. สมรรถนะการ บริหารจัดการ ชั้นเรียน	3.1. การจัดบรรยากาศการ เรียนรู้การจัดทำข้อมูล สารสนเทศและเอกสาร ประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา
	3.2.การกำกับดูแลชั้นเรียน รายชั้น/รายวิชา
	3.3.สามารถจัดหาสื่อการ เรียนการสอนหรืออุปกรณ์ เพื่อนำมาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน
	3.4. สามารถออกแบบ กิจกรรม พัฒนานวัตกรรม การเรียนรู้และสามารถจัด ประสบการณ์ได้
4. สมรรถนะการ วิเคราะห์สังเคราะห์ และการวิจัยเพื่อ พัฒนาผู้เรียน	2.5. ปรับพฤติกรรมหรือ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ที่ดีเป็นรายบุคคล
	4.1. ความสามารถในการ ทำความเข้าใจ แยก ประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหา ข้อสรุปอย่างมีระบบและ นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อ พัฒนาผู้เรียน

องค์ประกอบหลัก	องค์ประกอบย่อย	ความคิดเห็นผู้ทรงคุณวุฒิ
	4.2.วิเคราะห์สาเหตุของปัญหาของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู	5.1. คุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน
	5.2. การยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ
	5.3. เป็นผู้ที่ไม่เฝ้ารอ ใฝ่รู้ตลอดชีวิต
	5.4. คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ
6. สมรรถนะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้	1. การคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริง
	2. วัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและ คำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคล

ข้อเสนอแนะอื่น

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสังกัดศูนย์เครือข่าย
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง ผู้วิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารจัดการการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน
ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริ ถิอาสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. การศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
2. การศึกษาระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. การหาแนวทางทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แบบประเมินนี้จัดทำขึ้นเพื่อต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลไปใช้ในการทำวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนา
สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่าย
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยทำการศึกษา
ระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อ
ศึกษาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่าย
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โปรดอ่าน และทำเครื่องหมาย
✓ ลงในช่อง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ข้อมูลต่าง ๆ ในการนี้เป็นการศึกษาในเชิงวิชาการ จะไม่มีผลกระทบทางลบแก่ท่านผู้ให้ข้อมูล
แต่ประการใด จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้ให้คำตอบในการตอบแบบสอบถามอย่างตรงไปตรงมา
ตามข้อเท็จจริง ทั้งนี้ หวังว่าคงจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ	☐ ชาย	☐ หญิง
อายุ	☐ ระหว่าง 21-30 ปี	☐ ระหว่าง 31-40 ปี
	☐ ระหว่าง 41-50 ปี	☐ มากกว่า 50 ปีขึ้นไป
ระดับการศึกษา	☐ ระดับปริญญาตรี	☐ ระดับปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสมรรถนะในสายงานของท่าน/ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน

ระดับคุณภาพ ระดับ 5 หมายถึง ท่าน/ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูงมาก
 ระดับ 4 หมายถึง ท่าน/ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน มีสมรรถนะอยู่ในระดับสูง
 ระดับ 3 หมายถึง ท่าน/ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน มีสมรรถนะอยู่ในระดับปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง ท่าน/ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน มีสมรรถนะอยู่ในระดับต่ำ
 ระดับ 1 หมายถึง ท่าน/ผู้ใต้บังคับบัญชาของท่าน มีสมรรถนะอยู่ในระดับต่ำมาก

ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพ				
	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
1. สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้					
1.1 มีความสามารถในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้					
1.2 มีการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความแตกต่างของนักเรียน และชุมชน					
1.3 มีการจัดการเรียนการสอน โดยยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง					
1.4 สามารถกำหนดแผนการดำเนินงานในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย พัฒนาให้เด็กมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต					
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน					
2.1 มีความสามารถในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม					
2.2 มีความสำราญในการการพัฒนาทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตยความภูมิใจ ในความเป็นไทย					

ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพ				
	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
2.3 มีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ					
2.4 มีความตระหนักถึงความสำคัญในการช่วยเหลือนักเรียนทั้งด้านการเรียน					
2.5 สามารถปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่ดีเป็นรายบุคคล					
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน					
3.1 สามารถจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสาร ประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา ให้เหมาะสมได้					
3.2 สามารถกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/รายวิชาได้					
3.3 มีความสามารถจัดหาสื่อการเรียน การสอนหรืออุปกรณ์เพื่อนำมาใช้ในการ จัดการเรียนการสอน					
3.4 สามารถออกแบบกิจกรรม พัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้และสามารถจัด ประสพการณ์ได้					
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และ การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน					
4.1 มีความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวลหาข้อสรุปอย่างมีระบบและ นำไปใช้ในการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน					
4.2 สามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อ กำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหา					

ตัวชี้วัด	ระดับคุณภาพ				
	ระดับ 5	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู					
5.1 มีคุณลักษณะและพฤติกรรมของครูที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคลและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน					
5.2 ยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ					
5.3 เป็นผู้ที่ไม่ได้ เรียนไม่ รู้ตลอดชีวิต					
5.4 มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ในวิชาชีพ					
6. สมรรถนะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้					
6.1 สามารถคัดเลือกเครื่องมือที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตรตามสภาพจริง					
6.2 สามารถวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนาและคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลายระหว่างบุคคล					

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนสังกัดศูนย์เครือข่าย
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

คำชี้แจง ผู้วิจัยซึ่งเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา การบริหารจัดการการศึกษา คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน
ของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขต
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริ ถิอาสนา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ คือ

1. การศึกษาองค์ประกอบที่เหมาะสมของสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
2. การศึกษาระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. การหาแนวทางทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยผู้วิจัยได้ศึกษาถึงระดับสมรรถนะประจำสายของของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
ซึ่งมีทั้งสิ้น 6 สมรรถนะได้แก่ 1) สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) สมรรถนะ
การพัฒนาผู้เรียน 3) สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน 4) สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์
และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน 5) สมรรถนะภาวะผู้นำครู และ 6) สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
และได้สรุปผลการประเมินสมรรถนะประจำสายของของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

จึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้พิจารณาข้อมูลในแต่ละประเด็นและเสนอแนวทางการพัฒนา
สมรรถนะประจำสายของของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นตามความคิดเห็นของท่าน

ส่วนที่ 1 ประวัติส่วนตัว ประวัติการศึกษา และประวัติการทำงานอย่างย่อ ของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล :

.....

วุฒิการศึกษาสูงสุด :

.....

ตำแหน่ง :

.....

ส่วนที่ 2 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น

2.1 จากการสำรวจระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีทั้งสิ้น 6 สมรรถนะ ได้แก่

- 2.1.1 สมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
- 2.1.2 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน
- 2.1.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน
- 2.1.4 สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน
- 2.1.5 สมรรถนะภาวะผู้นำครู
- 2.1.6 สมรรถนะการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลปรากฏว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เป็นสมรรถนะที่ควรได้รับการพัฒนามากที่สุด ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะด้านสมรรถนะการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้สูงขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

2.2 จากการสำรวจระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทั้ง 6 สมรรถนะยังพบว่า ด้านสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นสมรรถนะที่ควรได้รับการพัฒนามาก ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนให้สูงขึ้น

2.3 จากการสำรวจระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 6 สมรรถนะ ยังพบว่า สมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา ด้านสมรรถนะ การวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน เป็นสมรรถนะที่ควรได้รับการพัฒนามาก ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่จะสามารถพัฒนาสมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และการวิจัยเพื่อพัฒนา ผู้เรียนของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน ภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ให้สูงขึ้น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2.4 ท่านคิดว่า จะมีแนวทางใดที่สามารถพัฒนาระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอน ภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาค ตะวันออกเฉียงเหนือได้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ ก.1 แสดงผลการตอบแบบสอบถามเรื่องระดับสมรรถนะประจำสายงานของผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																					
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2	
5/17/2020 16:33:41	ชาย	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5
5/18/2020 11:35:52	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5
5/18/2020 15:38:32	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5
5/21/2020 16:40:28	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	3
5/21/2020 12:08:09	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	5	5	5	5	5	3	3	4	4	4	4	4
5/21/2020 13:10:19	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	3
5/21/2020 15:22:16	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	5	5	5	5	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	4
5/21/2020 17:23:09	ชาย	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
5/21/2020 17:52:28	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
5/21/2020 19:26:24	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																				
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
5/23/2020 10:27:35	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5/23/2020 14:28:47	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5/28/2020 11:30:18	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5/28/2020 16:31:15	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5/29/2020 8:33:07	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
5/30/2020 8:35:13	ชาย	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	3	3	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6/2/2020 9:36:49	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	3	3	3	3	3	3	3	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
6/2/2020 14:39:13	ชาย	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	3	3	3	3	3	3	3	4	3	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3
6/2/2020 17:40:55	ชาย	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	4	3	3	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	3
6/2/2020 17:43:02	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	4	4

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																				
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
6/2/2020 18:07:32	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	3	3	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4	4	4
6/2/2020 18:09:59	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	3	3	3	3	4	4	5	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4	4	4
6/3/2020 9:13:17	ชาย	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	3	3	3	3	4	4	5	3	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4	4	4
6/3/2020 12:15:50	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	3	3	4	3	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4	4	4
6/6/2020 11:18:34	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	3	3	4	3	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4	4	3
6/7/2020 13:20:51	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาโท	3	3	4	3	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4	4	3
6/7/2020 15:24:02	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	3	4	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	3	3	3	3	4	4	3
6/7/2020 15:46:51	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	4	3	4	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3
6/7/2020 18:29:51	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาตรี	4	3	4	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3
6/7/2020 19:37:11	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	4	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	3

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																					
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2	
6/8/2020 8:38:45	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	4
6/8/2020 8:51:54	ชาย	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	4
6/8/2020 9:44:57	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 10:46:48	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 12:48:22	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 13:49:20	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 13:58:41	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 15:52:47	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 16:54:45	ชาย	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 17:55:46	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																				
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
6/8/2020 17:56:33	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 19:00:18	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 19:00:52	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 19:21:59	ชาย	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 19:28:28	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/8/2020 19:39:01	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/9/2020 7:35:28	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/9/2020 10:04:34	หญิง	มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	ระดับ ปริญญาเอก	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/9/2020 11:25:03	ชาย	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5
6/9/2020 11:58:30	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																							
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2			
6/9/2020 11:59:10	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	
6/9/2020 12:21:24	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 12:28:03	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 12:33:40	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 12:36:50	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 12:45:05	ชาย	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 12:57:52	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 13:41:39	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 14:18:37	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 14:25:10	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																				
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
6/9/2020 14:39:44	ชาย	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	4	5	5	5	5	5
6/9/2020 14:47:28	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 15:38:14	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 15:39:04	ชาย	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/9/2020 18:39:37	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/11/2020 16:15:04	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/11/2020 17:15:49	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/11/2020 17:20:27	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/11/2020 17:29:25	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5
6/11/2020 18:22:28	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	4	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																				
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
6/11/2020 18:32:40	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/11/2020 20:24:34	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/11/2020 20:36:26	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/12/2020 8:29:56	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/12/2020 9:31:04	ชาย	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	4	4	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/12/2020 20:33:22	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/12/2020 21:34:51	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/13/2020 12:36:29	ชาย	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
6/13/2020 14:21:42	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	4	4	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/13/2020 11:39:00	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																				
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
6/13/2020 12:04:53	ชาย	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/13/2020 14:41:01	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	4	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/14/2020 9:13:11	ชาย	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/14/2020 13:04:43	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/14/2020 17:45:12	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/14/2020 18:11:41	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/14/2020 19:26:12	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาโท	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/14/2020 20:46:40	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/14/2020 21:47:14	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/15/2020 9:02:42	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาโท	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5

(ต่อ)

ตารางที่ ก.1 (ต่อ)

Timestamp	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	สมรรถนะประจำสายงาน																				
				1.1	1.2	1.3	1.4	2.1	2.2	2.3	2.4	2.5	3.1	3.2	3.3	3.4	4.1	4.2	5.1	5.2	5.3	5.4	6.1	6.2
6/15/2020 10:48:15	หญิง	ระหว่าง 21-30 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/15/2020 11:33:37	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/16/2020 18:20:29	หญิง	ระหว่าง 41-50 ปี	ระดับ ปริญญาโท	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/18/2020 15:14:01	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
6/18/2020 21:52:30	หญิง	ระหว่าง 31-40 ปี	ระดับ ปริญญาตรี	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
ค่าเฉลี่ย				4.00	3.99	4.10	4.03	4.72	4.60	4.77	4.62	4.64	4.08	4.09	4.03	4.04	4.41	4.31	4.45	4.48	4.59	4.62	4.70	4.56
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน				0.61	0.65	0.64	0.64	0.64	0.69	0.57	0.71	0.65	0.69	0.63	0.64	0.68	0.61	0.62	0.79	0.77	0.73	0.70	0.63	0.78

https://docs.google.com/spreadsheets/d/1kpaeBQJU4RmYkAxKp8-yNOaGbKkn8RL_ON4itmBBlbl/edit?usp=sharing

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

1. ดร.กนกรัตน์ ศิริ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
2. นายปิติภัทร พาโสมนัสสกุล
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
หัวหน้าโครงการห้องเรียน Mini English Program
หัวหน้าโครงการห้องเรียน Intensive Program
3. นายวรกันต์ สาเมฆ
ตำแหน่ง หัวหน้าศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี
4. นางสาววรรณวิมล คำเชื้อ
ตำแหน่ง ครูภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี
5. นางสาวพิชญากร หลานวงศ์
ตำแหน่ง ครูภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ จังหวัดกาฬสินธุ์

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

1. นายศรวิ วุฒิสาร
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนกุจินารายณ์
2. นายจรรย์ น่วมมโน
ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สพม. 24
3. นายปิติกัทร พาโสมนัสสกุล
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงาน

1. ดร.เทอดเกียรติ ชันธิพิมูล
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
2. ดร.กนกรัตน์ ศิริ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์
3. นายจรัญ น่วมมโน
ตำแหน่ง ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ สพม. 24
4. นายวรกันต์ สาเมฆ
ตำแหน่ง ครูภาษาญี่ปุ่น หัวหน้าศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช จังหวัดอุบลราชธานี
5. นางสาววรรณวิมล คำเชื้อ
ตำแหน่ง ครูภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนนารีนุกูล จังหวัดอุบลราชธานี
6. นายรัชพงศ์ พิลาคุณ
ตำแหน่ง ครูภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนปทุมเทพพิทยาคาร จังหวัดหนองคาย
7. นางอักษร ถุงเงิน
ตำแหน่ง ครูภาษาญี่ปุ่น โรงเรียนโรงเรียนจักรคำคณาทร จังหวัดลำพูน

ภาคผนวก ค

ผลการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ ค.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามระดับสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่น
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น
ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

หัวข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1. สมรรถนะด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้					
1.1 มีความสามารถในการสร้างและ พัฒนาหลักสูตรการออกแบบการเรียนรู้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.2 มีการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ ที่หลากหลายให้สอดคล้องกับวัย ความต้องการ ความแตกต่างของนักเรียน และชุมชน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
1.3 มีการจัดการเรียนการสอน โดยยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง	+1	+1	0	0.67	ใช้ได้
1.4 สามารถกำหนดแผนการดำเนินงาน ในการจัดการเรียนรู้ที่ช่วย พัฒนาให้เด็ก มีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2. สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน					
2.1 มีความสามารถในการปลูกฝัง คุณธรรมจริยธรรม	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.2 มีความสนใจในการการพัฒนา ทักษะชีวิต สุขภาพกายและสุขภาพจิต ความเป็นประชาธิปไตยความภูมิใจในความ เป็นไทย	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.3 มีการจัดระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.4 มีความตระหนักถึงความสำคัญ ในการช่วยเหลือนักเรียนทางการเรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.5 สามารถปรับพฤติกรรมหรือคุณลักษณะอัน พึงประสงค์ที่ดีเป็นรายบุคคล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1

หัวข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
3. สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน					
3.1 สามารถจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศและเอกสาร ประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา ให้เหมาะสมได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.2 สามารถกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น/ รายวิชาได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.3 มีความสามารถจัดหาสื่อการเรียนการ สอนหรืออุปกรณ์เพื่อนำมาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
3.4 สามารถออกแบบกิจกรรม พัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้และสามารถ จัดประสบการณ์ได้	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4. สมรรถนะการวิเคราะห์สังเคราะห์และ การวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน					
4.1 มีความสามารถในการทำความเข้าใจ แยกประเด็นเป็นส่วนย่อย รวบรวม ประมวล หาข้อสรุปอย่างมีระบบและนำไปใช้ในการ วิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.2 สามารถวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา ของนักเรียนที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน เพื่อกำหนด ทางเลือกในการแก้ไขปัญหา	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5. สมรรถนะภาวะผู้นำครู					
5.1 มีคุณลักษณะและพฤติกรรมของครู ที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ส่วนบุคคล และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1

หัวข้อ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
5.2 ยึดมั่นในอุดมการณ์ของวิชาชีพ ปกป้องเกียรติและศักดิ์ศรีของวิชาชีพ	0	+1	+1	0.67	ใช้ได้
5.3 เป็นผู้ที่ไม่ เรียนไม่ รู้ตลอดชีวิต	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.4 มีคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณ ในวิชาชีพ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6. สมรรถนะการวัดและประเมินผล การเรียนรู้					
6.1 สามารถคัดเลือกเครื่องมือ ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหลักสูตร ตามสภาพจริง	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
6.2 สามารถวัดประเมินผลเพื่อการพัฒนา และคำนึงถึงความแตกต่างหลากหลาย ระหว่างบุคคล	+1	+1	+1	1	ใช้ได้

หนังสือ/เอกสารถึงผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางกนกรัตน์ ศิริ

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๔๒๑๐๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทร์หอม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๔๓๓๒๑๑๔ ต่อ ๑๖๗

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายปิสิภัทร พาโสมนัสสกุล

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๔๒๑๐๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐรัช จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๔๓๗๒๑๑๔ ต่อ ๑๖๙

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๕๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวพิชญานทร หลานวงศ์

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๔๒๑๑๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๕๓๓๗๒๑๑๔ ต่อ ๑๖๓

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายวรกันต์ สาเมฆ

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๘๒๑๐๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัญญาชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๔๓๓๓๑๑๘ ต่อ ๑๖๗

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาววรรณวิมล คำเชื้อ

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ สิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๘๒๑๐๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๕๓๓๒๑๑๔ ต่อ ๑๖๗

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายจรัญ น่วมมะโน

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๘๒๑๐๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นักวิจัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๔๓๗๒๑๑๘ ต่อ ๑๖๗

ที่ อว ๐๖๑๙.๐๒/ว ๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๕๔๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายปิติกัทร พาโสมนัสสกุล

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๘๒๑๐๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นักวิจัย จันทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๔๓๓๒๑๑๔ ต่อ ๑๖๓

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๒๙๑

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๒๒ สิงหาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายยศวี ภูฒิสาร

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส ๕๔๘๒๑๐๒๐๐๓๑๑ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ผู้ที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทร์ทุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ ๐๔๓๗๒๑๑๔ ต่อ ๑๖๗

ที่ อว0619.02/ว0389

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

20 มกราคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นางกนกรัตน์ ศิริ

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส 588210200311 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 04372118 ต่อ 167

ที่ อว0619.02/ว0389

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

20 มกราคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายจรัญ น่วมมะโน

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส 588210200311 สาขาวิชา
การบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง "การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียน
มัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ"
เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการ
สัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัย จันทชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 04372118 ต่อ 167

ที่ ขว0619.02/ว0389

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

20 มกราคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายรัชพงศ์ พิลาคูณ

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส 588210200311 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 04372118 ต่อ 167

ที่ ขว0619.02/10389

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

20 มกราคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายวรกันต์ สามเมธ

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส 588210200311 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์หอม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 04372118 ต่อ 167

ที่ อว0619.02/ว0389

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

20 มกราคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นางสาววรรณวิมล คำเชื้อ

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส 588210200311 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฏฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 04372118 ต่อ 167

ที่ อว0619.02/ว0389

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

20 มกราคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นางอักษร ฤงเงิน

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส 588210200311 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY
ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณัฐชัย จันทร์ชุม)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 04372118 ต่อ 167

ที่ อว0619.02/ว0389

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม 44000

20 มกราคม 2564

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายเทอดเกียรติ ชันธิพิมูล

ด้วยนายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช นิสิตระดับปริญญาโท รหัส 588210200311 สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่น ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บข้อมูล เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอแสดงความนับถือ

ว่าที่ร้อยโท

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นักวิจัย จันทนุมา)

คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดี

สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา

คณะครุศาสตร์

โทรศัพท์ 04372118 ต่อ 167

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

พัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช, ศิริ ถีอาสนา และเสนห์ คำสมหมาย. (2563). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะ
ประจำสายงานของครูผู้สอนภาษาญี่ปุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดศูนย์เครือข่าย
พัฒนาการเรียนการสอนภาษาญี่ปุ่นในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. ใน *การประชุมสัมมนาวิชาการ
ระดับชาติ ราชภัฏศรีสะเกษวิชาการ ครั้งที่ 7* (น. 52-60). ศรีสะเกษ: มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล	นายพัชรเศรษฐ์ ศิริพานิช
วัน เดือน ปีเกิด	6 กรกฎาคม 2532
ที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 128 หมู่ 2 ตำบลหุบก อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 46000
ตำแหน่งหน้าที่	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกาฬสินธุ์พิทยาสรรพ์ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2555	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
พ.ศ. 2564	ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) การบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY